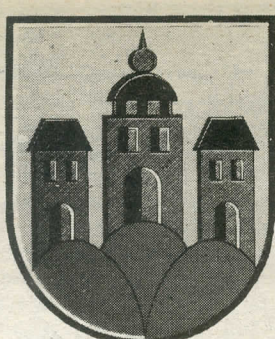

REČICA OB SAVINJI

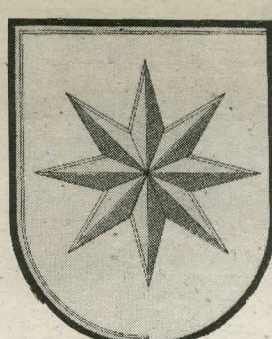

MOZIRJE

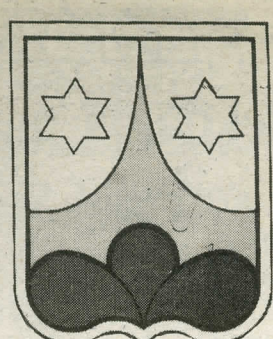
Savinjske

Leto XV
Številka 6
Junij 1984

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Poštnina plačana v gotovini

Varčnejše razpolagati
s prostorom

Nekateri predpisi so bistveno vplivali na odločitve glede prostorskih planov tudi v naši občini. Seveda je od teh planov marsikaj odvisno, mnogokje se zaradi zavlačevanja nerga, večina občanov pa ne ve, zakaj vse tako dolgo traja.

Gre za zahtevna in odgovorna načrtovanja, je v razgovoru z urednikom našega glasila poudaril predsednik Komiteja za gospodarstvo in planiranje dipl. inž. Franc Finkšt. Vse spremembe predpisov v zvezi s koriščenjem zemljišč zahtevajo spremembe naših planov in tako tudi dosedanjih vidikov prostorskega načrtovanja tekočega srednjeročnega obdobja. Zakon нареkuje posebno zaščito kmetijskih zemljišč, temu se je treba prilagoditi. Tako ostanejo na voljo le slabša zemljišča in še s temi je treba skrbno in varčno ravnati. Jasno je, da vsaka sprememba zahteva širše razprave s krajanami tam, kjer do spremembe pride. Mnenja se krešejo in jih je včasih težko poenotiti.

Dveh primerov še nismo uspeli uskladiti. Tako v KS Nazarjah, kjer je bilo predvideno pokopališče in gradnja stanovanjskih hiš za Zagradiščem. Občani so menili, da je treba pokopališče ohraniti tam, kjer je sedaj, stanovanjska gradnja pa naj poteka na desnem bregu Drete (Krajinikovo). Seveda se ob tem ne upošteva širši vidik ureditve bodočega naselja. Takoj se bodo pojavila vprašanja cest in drugih komunalnih naprav. To pa seveda znatno podraži gradnjo. Zasedlovati je treba cilje, ki obetajo cenejši in smotrno pograditev, saj moramo vsestransko gospodarno ravnati.

Tudi v Šmartnem ob Dreti si nismo enotni! Gre za pozidavo s stanovanjskimi hišami. V Vologu je tak prostor predviden,

vendar pa ljudje tam nasprotujejo. Takšne trditve, da bi tam ne gradili, so zelo površne, saj je treba ob vsem tem upoštevati bodoči razvoj kraja. Načrtovati je treba na dolgi rok, ne pa iskati trenuino zanimive rešitve. Le strnjena naselja so v bodoče možna, ne pa razne izjeme, ki so povzročile sedanje težave.

Načrtovanje koriščenja prostora je odgovorna naloga, pri kateri sodelujejo razni strokovnjaki, ob tem je treba upoštevati izgled kraja, dalje krajinske značilnosti, stavbarske rešitve in krajevne posebnosti. Doslej smo marsikaj glede varstva stavbarske dediščine in primerčnosti zunanje podobe zgrešili. Napake se ne smejo ponavljati, ker nas bodo zanamci obsojali. Ob tem lahko pride do prevlade ozke skupine ljudi, ki tako ali drugače pritegnejo večino, ne mislijo pa širše. Naša dolina je krajinsko zanimiva in slovi po tem daleč preko meja republike. Ta sloves moramo ohraniti!

Zazidalni načrti, ki so del družbenega plana, predvidevajo torej posege v prostor in bi morali biti dosledno upoštevani. Vsa predvidevanja se vnesejo v karte, ki so vodilo za bodočo pozidavo. Z izjemnimi lokacijami je treba vsaj v nižinskih predelih zaključiti. Te so nam povzročale veliko nevšečnosti, saj marsikdo obljublja ob zidavi vse mogoče, pozneje pa se pojavi z zahtevami po komunalni ureditvi pred krajevno skupnostjo. Tudi nova zakonodaja takšne postopke izključuje.

Kako resno se ob tem dela, je dokaz dejstvo, da vse naše načrte, torej spremembe družbenega plana predložimo republiškem izvršnemu svetu v potrditev. Vsekakor pa bo treba v tem srednjeročnem planu v večjih krajih občine pridobiti urbanistično dokumentacijo.

Ceneno in učinkovito
obveščanje

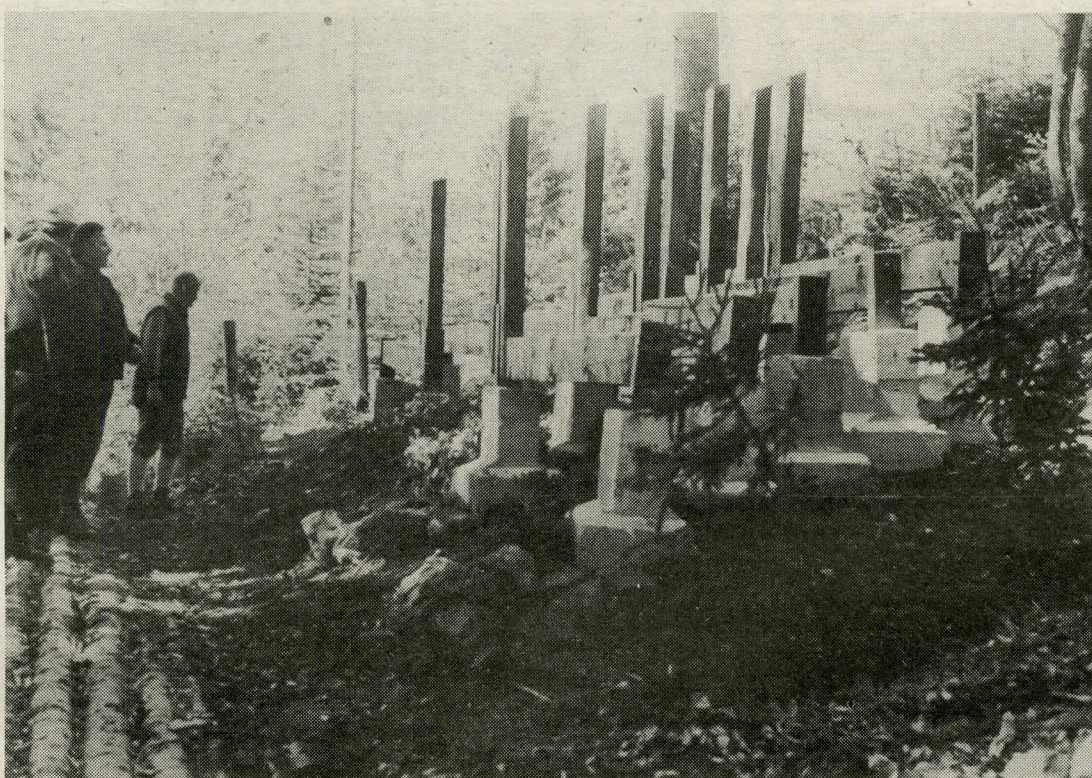
Samoupravno obveščanje je še marsikje neznanka. Čeprav vedno znova ugotavljamo, da delavci premalo vedo, kaj se dogaja, da ponekod še naprej zapiramo informacije navzven, pa tudi do svojih sodelavcev v organizacijah združenega dela. Mnoge težave izvirajo iz neobveščenosti, tam kjer nastanejo nesporazumi, so največkrat vzroki prav v tem, da ljudje niso bili dovolj seznanjeni o težavah, uspehih, neuspehih, skratka o utripu življenja v kolektivu.

Verjetno je marsikdaj samozadovoljstvo ob lepem, dobro urejenem glasilu podjetja neupravičeno. Posebno takrat, ko takšno glasilu izide le takrat, ko ima tisti, ki ga ureja čas... Čeprav zveni to nekoliko ne navadno, pa je res, da ponekod pripisujejo obveščanju le zunanjo obliko, ne pa vsebino in

potrebo po vedenju o tem, kaj se dogaja v kolektivu.

Delovna organizacija Glin je v pogledu samoupravnega odločanja in delovanja delegatskega načina odločanja zelo napredovala. Zato ni nič čudnega, da so poskrbeli za sprotno obveščanje delavcev z Informatorjem, ki ga izdajajo po potrebi, sedaj v kratkem času pa je izšla že tretja številka, kar kaže na pogosto izhajanje! V glavi tega skromnega sredstva obveščanja piše, da je to list za obveščanje delavcev Gorenje-Glin. In res je vsebinsko takšen, da piše enostavno, jedrnat in zanimivo. Kar je pomembno pa na način, ki je vsakemu znanju in poznavanju stvari blizu.

Gre za list, obojestransko tiskan, lahko pa tudi za štiri strani, velikosti A 4, kar je poceni, je učinkovito, zato ker je jedrnat in sprotno!

Spominsko obeležje na mestu, kjer je bilo pokopališče partizanske bolnišnice „Celje“ nad krajem Ljubno. Na slovesni otvoritvi tega partizanskega pomnika se je zbralo nekaj sto ljudi. Vse zgradbe, ki so stale v sestavu nekdanje bolnišnice so označene s portali in napisi, tako gre za svojstven spomenik, ki mu v bližini ni para.

Daleč od tega, kar želimo . . .

Na zadnji seji občinskega komiteja ZKS v Nazarjah je bilo dobro preučeno stanje v gospodarstvu. Šlo je za podatke o prvih treh mesecih letos, ki jih je pripravil Komite za gospodarstvo in planiranje pri SO Mozirje.

Sekretar predsedstva ZKS Mozirje Mirko Strašek je na vprašanje urednika, kako gleda na sedanje stanje v našem gospodarstvu, dejal, da smo še daleč od tega, kar želimo, da pa se kažejo določeni premiki v bolje. Komite je ocenjeval uspehe komunistov pri mobilizaciji ljudi v naporih za uresničevanje stabilizacijskih hotenj. Tu gre za dolgoročni program stabilizacijskih ukrepov v občini. Predvsem je bilo treba odgovoriti na vprašanje, koliko se med samimi komunisti kaže volja do uresničevanja teh ciljev. Že dolgo je jasno, da lastnih slabosti ne moremo prenašati na cene, to je sicer najlažja pot, je pa tudi najslabša in nesprejemljiva. Dalje je vprašanje, ali smo uspeli kaj premakniti v nagrajevanju, v kadrovske politiki, koliko smo uspeli zmanjšati vpliv zunanjih dejavnikov, odkrivati notranje rezerve, skratka ali se opiramo na lastne sile?

Ne zanašajmo
se na pomoč
od zunaj

Razprava je potrdila, da še kar pričakujemo neko pomoč od zunaj, ki bo pomagala, seveda so to le prividi. Tako so seveda tudi sedanji visoki indeksi varljivi, ker so pač posledica inflacije. Se pa kažejo prvi znaki sprejemanja in uresničevanja načel dolgoročnega stabilizacijskega programa, kar hkrati potrjuje pravilno usmeritev teh smernic, naloge so torej dobro zastavljene, le izvesti jih je treba! Da je temu tako, potrjujejo dejstva: Tam, kjer so se zavestno notranje

osvestili, dosegajo nadpovprečne proizvodne uspehe (Elkroj, MGA, Kemija, Iverna, TOZD Gozdarstvo Gornji grad in še nekateri). Ugotovitev je, da tisti, ki so rastle v lanskim razmerah, še niso našli prave poti iz zagat, nasprotno pa tisti, ki so se ves čas borili, so danes dobri. Tako gre v sredinah, kjer lažje pridobivajo dohodek za neko mrtvilo, ker ni naravnih tržnih elementov. Tam, kjer so prilagodili proizvodnjo potrebam trga in upoštevali razmere glede repromateriala obratnih sredstev, dvignili produktivnost, povečali proizvodnjo za izvoz, so uspešni, saj rastejo stroški počasneje kot dohodek (MGA, Elkroj, Kovinarstvo Ljubno). Zanimiv je Elkrojev izvoz, čeprav gre za prodajo živega dela (Lohnarbeit), to namreč pomeni, da ni skrbi za potrebne materiale, ker jih dobavlja naročnik, tako štedijo obratna sredstva. V takšnih primerih gre za dobre premike, ki se skladajo z načrti dolgoročne stabilizacije.

Kjer so upoštevali smernice o kadrovske politiki, so tudi uspešni. Tu gre za spreminjanje miselnosti (Iverna, Žagarstvo, VEZ, TOZD Gozdarstvo Gornji grad, TOK in še kje). Dokaz, da je dejansko treba spremeniti kadrovske razmere in vključevati mlajše, neobremenjene kadre, ki so se pripravili spopadati s težavami sedanjih razmer.

O žariščih izgub

Uspeli smo odpraviti trajna žarišča izgub. V glavnem so odpravljeni vzroki za to težavo. Gre za boljše medčloveške odnose, zvišanje produktivnosti in notranje organizacijske premike. Sicer se spet kažejo nekatere nove možnosti težav (Turist, Gradbenik, GG Nazarje, če ne bo pravočasno notranjih premikov, Smreka zaradi medsebojnih odnosov,

zaradi znanih okoliščin tudi v trgovini). Na takšne pojave je treba pravočasno ukrepati.

Govorili so tudi o razbremenjevanju gospodarstva. Prevladuje mnenje, da gre za realne izgube le tam, kjer se bomo naslonili na lastne sile. Skratka, več bi morali narediti na povečanju dohodka, ali drugače, zagotoviti bi morali večjo rast proizvodnje (količinsko), seveda pa pri tem stremeti tudi za kakovost.

Naložbe, ki jih predvidevamo, niso v nobenem primeru potratne. Gre v glavnem za dograditve, vendar je treba naložbe v neproizvodne namene krepko pretresti in določiti smotern vrstni red. Jasno je, da bo treba marsikaj odložiti, čeprav le začasno.

Pravilne
usmeritve
v stabilizacijo

Za naprej ni treba sprejeti novih in drugačnih usmeritev, kar dokazuje pravilnost dosedanjih predvidevanj, ta pa je treba dosledno uresničevati. Potrebno pa bo izdelati konkretne zadolžitve komunistov v posameznih sredinah za uresničevanje zastavljenih ciljev. Marsikje so to že storili. Ugotovljene pomanjkljivosti bo treba čimprej obravnavati v zboru združenega dela SO Mozirje, za kar so v IS SO Mozirje že zadolženi komunisti, potem pa zastaviti zelo določene smernice, ki jih bo treba dosledno upoštevati. Ob tem so osebno zadolženi vsi člani OK ZKS, da dajo pobude, ocene in zahtevajo obravnavo in seveda ukrepe, tam kjer je to potrebno, tam kjer prihaja prepočasi do kakovostnih sprememb. Seveda velja stabilizacija tudi drugod, ne le v delovnih organizacijah, zato so zadolženi tudi komunisti, ki bodo morali poročati o stanjih in dokazati svojo odločnost za spreminjanje razmer.

Ob
dnevu
borca

Letošnji praznik borcev sovpadla z napori za gospodarsko ustalitev. Naši delovni ljudje se zavestno odpevajo marsičemu, da bi po svojih močeh pomagali utrditi gospodarske tokove in z njimi izboljšati naš družbeno-ekonomski položaj. Vsi skupaj se zavedamo, da se moramo bolj kot kdaj prej, nasloniti na lastne sile, kajti le tako bomo premagali težave in si zagotovili boljše življenje.

V času ko v svetu ogrožajo nemiri narode, države, dežele, živimo v miru in vztrajamo v neuvrščeni politiki, saj vidimo v njej najboljšo obliko preprečevanja ponovnega svetovnega požara. Kamorkoli se ozremo, so težave, bodisi ekonomske, bodisi je ogrožen mir in sredi tega nemirnega časa je še kako potrebna enotnost vseh naših ljudi, ne glede na narodnost.

Naš socialistični samoupravni družbeni red smo si priborili, ni nam bil poklonjen, zanj so padle številne žrtve. Vemo, da te niso bile zaman. Vemo, da smo na pravi poti Titove usmeritve. Zaupati moramo v našo bodočnost in ob tem zastaviti vse sile za poglobljene samoupravne odnose, ki edini zagotavljajo napredek in hitrejši razvoj. Malodušje ni na mestu in ne prispeva k reševanju težav vsakdana. Vse manj je nekdanjih borcev, vse bolj se redčijo naše vrste. Čas naredi svoje in nalaga naloge mlademu rodu. Ta pa mora izkušnje starejšega rodu s pridom uporabiti in smelo nadaljevati delo vseh, ki so prispevali k našemu družbenemu napredku. So trenutki oklevanja, so trenutki slabosti, smo pač ljudje, vendar nas to ne sme zaustaviti na poti, ki smo si jo začrtali. Iz preteklosti smo se veliko učili, preteklost je vodnica, je temelj, na katerem gradimo bodočnost. Morda nas razne slabosti, s katerimi se srečujemo, včasih potrejo, razorožijo, vendar pa nas ne morejo zaustaviti v naši volji, da na nam lasten način prebrodimo vse težave. To smo dokazali tudi v časih, ko se je zdel izhod iz zagat domala nemogoč. Strnjene vrste je le težko obiti, strnjene smo močni in zmoremo vse!

Spomenu padlih in umrlih v vojni smo dolžni izkazati čast, spomin obvezuje k delu, obvezuje k sožitju.

V želji, da bi živeli in delali v miru, da bi v svojih naporih za boljši jutri uspeli, čestitam v imenu vseh delovnih in družbenopolitičnih organizacij naše občine delovnim ljudem in prebivalcem naše doline!

JOŽE CELINŠEK,
predsednik
ZZB NOV Mozirje

Nekdanja partizanska bolnišnica oživila ...

V težko dostopnem lesovju, visoko pod Komnom so spomladi 1944 borci zgradili pomembno bolnišnico in jo poimenovali SVPB Celje. Tam se je zdravilo preko 300 borcev, vse do pomladi 1945, ko so bolnišnico nemški vojaki odkrili in zažgali. Ob tem so pobili vse težke ranjence in bolničarja Uroša, lažji ranjenci so se lahko še umaknili.

Po štiridesetih letih so mnogi preživeli graditelji, borci, ranjenci in zdravstveno osebje spet obudili spomine na tiste dni boja za človeška življenja, prišli so pod Komen v Tračko planino, na kraj kjer je stala bolnišnica, da bi s planinci in številnimi krajinami odkrili lepo in dostojno spominsko obeležje SVPB Celje.

Vremje je bilo tako planinskim pohodnikom, kot tudi drugih udeležencem slavlja zelo naklonjeno in res se je na kraju prireditve zbralo stotine ljudi. Med gosti je bil tudi predsednik slovenskih komunistov Andrej Marinc. Srečati je bilo mogoče znane borce in seveda tudi predstavnike javnega življenja občine Mozirje.

Navzoče je najprej pozdravil predstavnik MDO Planinskih društev Mikek, ki je takoj predal besedo predsedniku pripravljalnega odbora ZB Ljubno, Roku Klemenšku. Ta je v izbranih besedah orisal prizadevanja za gradnjo spominskega obeležja in se zahvalil številnim darovalcem, sodelavcem in mladini za pomoč, brez tega ne bi uresničili dolga do vseh, ki so tod umirali, delali ali se zdravili. Osrednji

govor je imela nekdanja bolničarka v bolnišnici Polona Lukman-Sonja, ki je podrobno opisala delo z ranjenci in dogodke v zvezi z delovanjem te partizanske bolnišnice, do žalostnega konca in pomora težkih ranjencev.

Pokroviteljstvo nad spominskim obeležjem je prevzel celjski zdravstveni center, zato so bili številni člani tega kolektiva navzoči.

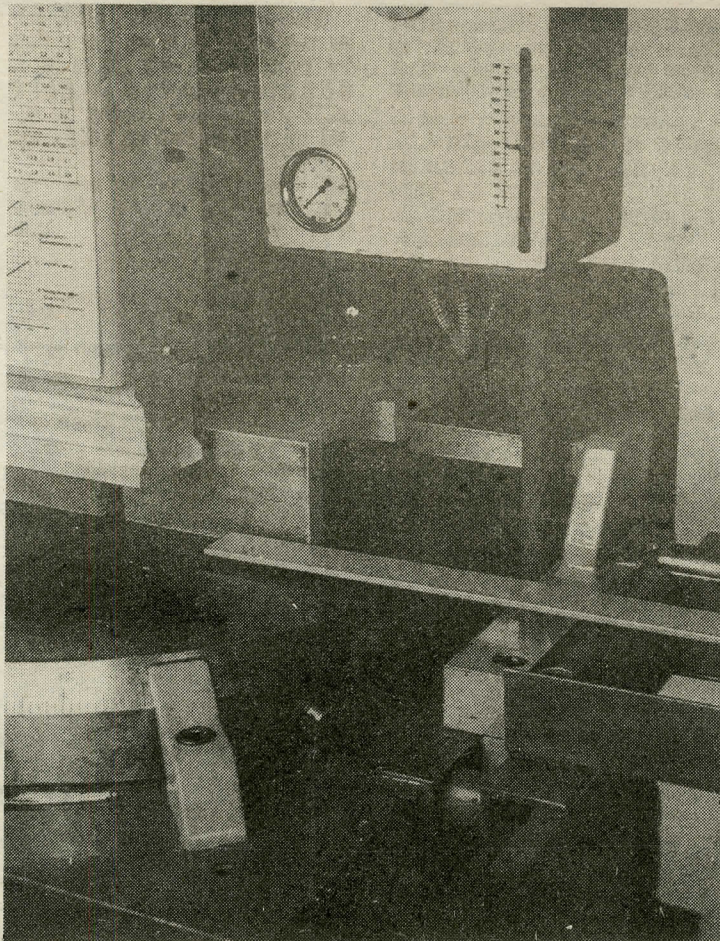
Prireditve je spremljal izbran kulturni spored, ki so ga pripravili pevci in šolarji z Ljubnega. Vodila pa ga je Lenka Kraljeva.

Delegacija borcev in planincev je položila venec na pokopališču nekdanje bolnišnice.

Obeležje zasluži tudi zaradi izvedbe posebno pozornost. Pod sposobno roko arhitekta Jagriča iz Celja je nastal načrt, katerega rezultat so portali z napisi iz lesa, ki označujejo posamezne zgradbe v sklopu nekdanje bolnišnice. Operacijska baraka pa predstavlja sedaj središče, v njej so povečave slik zdravnikov, ki so delali v bolnišnici in spominska knjiga. Posebno likovno izraženo je obeležje nekdanjega pokopališča, oddaljeno le kakih 300 m daleč.

Planincem v okviru MDO, s poudarkom na Planinsko društvo Ljubno in borcem doline, posebno pa članom iz ZB Ljubno je uspelo pripraviti nepozabno prireditev. Spominsko obeležje pa naj bo v opomin vsem, ki se ne zavedajo dovolj vojnih grozot in trpljenja v njih.

A. V.

Žaga za hladen razrez, izdelek Kovinarstva Ljubno

Uspeh ljubenskih kovinarjev

V tem mladem kolektivu si prizadevajo slediti zahtevam trga in sedanjih gospodarskih težav. Pisali smo že o njihovih novih izdelkih, ki so za trg zelo zanimivi. Lani smo sporočili vest o tem, da so se lotili zahtevne izdelave in načrtovanja univerzalne žage za hladen razrez. Letos so že izdelali prve primerke in jih razstavili na BIAM 84 — mednarodni razstavi orodnih strojev in orodja v Zagrebu.

Gre za uveljavljanje lastnega znanja in smelo dejanje v strojogradnji, saj takšnih strojev ne izdelujejo pri nas, temveč le v tujini. Doslej smo morali te žage uvažati za drage devize. Prav zato je delo skupine inženirjev in delavcev Ko-

vinarstva Ljubno zavidljiv uspeh. Še več, trg se že sedaj zanima za njihove stroje. Te, ki so jih izdelali, so že prodali. Kupce so pridobili tudi v tujini, tako se zanimajo za žage v Vzhodni Nemčiji, verjetno pa bo zagrebška razstava še bolj odprla vrata v svet izdelkom ljubenskih kovinarjev.

Žaga je namenjena uporabi v kovinsko predelovalni industriji in sicer za razrez vseh vrst valjanih profilov, polnega materiala, hladno oblikovanih profilov in cevi.

Kovinarstvo Ljubno ob Savinji je stroj predstavilo s preglednim in lepo oblikovanim prospektom, ki že po svoji zunanji podobi pove, da gre za zanimiv izdelek.

Seja skupščine občine Mozirje

Konec maja je bila seja zborov SO Mozirje v Delavskem domu v Nazarjah. Delegati so poslušali poročila o delu sodnih organov, Uprave za notranje zadeve Celje, Postaje milice Mozirje, Organa za kaznovanje prekrškov in Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Vsi delegati so dobili gradivo za posamezna poročila, vendar pa so na seji predstavniki organov, ki so podali poročila, ta še osebno dopolnili, oziroma pojasnili.

Postaja milice Mozirje je opozorila na pomanjkljivosti pri čuvanju družbenega premoženja v TOZD Transport in gradnje v Nazarjah. Delegat iz te sredine je zagotovil, da se je stanje popravilo in da so pokrenili vse potrebno za varnost premoženja TOZD.

Delegat VEZ Mozirje je imel pripombe na razlikovanje pojmovanja med UNZ in sodiščem, tako so prvi ugotavljali kriminal, drugi pa so v istem primeru smatrali, da ni vzroka za kazenski pregon. Takšna neusklajenost lahko le škodi. Menil je dalje, da je obravnavanje primerov pred sodišči prepočasno in s takim zavlačenjem stvari zvođenijo. Takšna zavlačenja lahko povzročijo nezaupanje do ustanove kot take. Delegat VEZ je dalje menil, da bi se poročila morala pripravljati za vsako občino ločeno, kar bi zagotovilo boljši pregled. Glede stanja cestne signalizacije je menil delegat, da je ta že potrebna prenove. Povzročitelje škode pa je treba strogo kaznovati. Opozoril je na nedovoljene načine parkiranja predvsem težjih vozil, ki povzročajo škodo po nasadih in na pločnikih.

Delegacija Elkraja se ni strinjala s predlogom, da se zadržanost

delavcev na sodiščih ne obračunava več. Meni, da bi v tem primeru morali spremeniti enotno predpise v SRS.

V nadaljevanju razprave je prišla do izraza zahteva, da se problematika sodišč pogostejše obravnava, poročila pa naj bodo bolj konkretna za naše razmere, poudariti pa je treba kritične primere in vzroke za stanje, krepiti moramo družbeno samozaščito na vseh ravneh.

Po izčrpnih razpravi so sprejeli sklepe, ki obvezujejo samoupravne in kontrolne organe v vseh središčih k večji budnosti in preprečevanju nepravilnosti. Inšpekcijske službe in organi pregona so dolžni pojačati svojo dejavnost, pravosodni organi naj zagotovijo sprotno obravnavanje zadev in izrekati dosledno stroge kazni, posebno kadar gre za prilasčanje družbenega premoženja, zlorabo službenega položaja in če se rušijo načela samoupravne ureditve. Pravosodne ustanove naj v pravnih primerih upoštevajo poleg pravnih, tudi družbene norme. V celjski regiji naj se ustanovi DO za pravno pomoč, vendar le pod pogojem, da to ne bo povzročilo dodatnih stroškov v breme občinskih proračunov. Če bo v SRS enotno določeno, da DO od sodišč ne terjajo povračila stroškov za izgubljeni delovni čas svojih delavcev, se bo tako tudi ravnalo. (Sodniki poročniki, priče, ali izvedenci).

Delegati so nato sprejeli še osnutek sprememb in dopolnitev prostorskega dela družbenega plana za obdobje 1981-1985. Osnutek se daje v javno razpravo do 5. 6. 1984. Krajevne skupnosti naj do tega roka podajo svoje pripombe in predloge IS SO Mozirje.

IS občine o gospodarjenju

Ko je izvršni svet na eni svojih sej obravnaval gospodarjenje v naši občini, je ugotovil, da so rezultati v prvem tromesečju dokaj dobri, je pa zaskrbljujoče, da pada količinska proizvodnja (napram lani za 4,1% v istem obdobju). Glede tega je sprejel ukrepe, da bi se proizvodni plani uresničevali. V Gradbeniku Ljubno se je spremenilo na bolje, pa tudi naročil imajo dovolj. Največ pa so posvetili pozornosti stanju v Turistu, ki sicer ni posloval z izgubo, vendar pa so ugotovili vrsto slabosti, kot premajhno poslovno dejavnost, padanje fizičnega obsega storitev, izredno nizki osebni dohodki, velika fluktuacija kadrov, slaba turistična ponudba, nepovezovanje s sorodnimi OZD in zasebnim sektorjem in podobno. Zaradi teh ugotovitev so sklenili:

DO Turist Nazarje mora takoj pristopiti in izdelati program ukrepov za odpravo motenj v poslovanju in pri tem vključiti tudi SOZD Merx Celje. Komite za gospodarstvo in planiranje (plansko-analitska služba) mora takoj proučiti o možnostih za zmanjšanje nekaterih prispevkov iz občinske pristojnosti. Osebni dohodki v tej DO se lahko povečajo za 20% in odpravi se zgornja meja stimulativnega nagrajevanja ob tem, da se izvajajo tudi drugi ukrepi za izboljšanje ekonomskega stanja (boljša turistična ponudba in večje angažiranje pri pridobivanju gostov). Gostinski lokal v Savinjskem gaju mora biti odprt vsak dan. Zadolžujemo inšpekcijske službe, da kontrolirajo dejavnost kmečkega turizma v skladu z Odlokom. Turist biro mora opravljati dejavnost, za katero so se dogovorile članice tega dogovora, pod enakopravnimi pogoji.

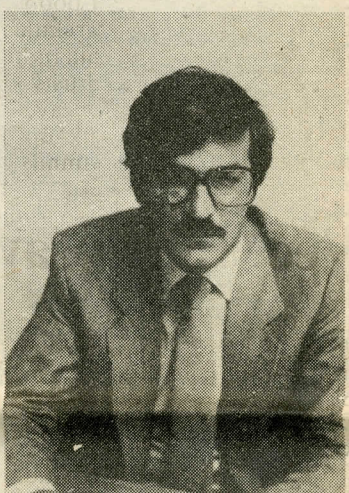
Obetavni ukrepi v Glinu

Pred tremi meseci je v Glinu preyzel naloge direktorja Janez Živko, ki je do takrat delal v Titovem Velenju. Delovno organizacijo Glin je poznal le po raznih poročilih in na temelju proučevanja poslovnih informacij. Ob prijavi na delovno mesto direktorja je predložil delavskemu svetu Glina izhodišča za pripravo programa izboljšanja poslovanja. V izhodiščih je zastavil tri poglobljene cilje: notranja učinkovitost sedanje organizacije, dograjevanje proizvodnega in prodajnega programa, ter uveljavitev Glina v SOZD in lesnem kompleksu občine in Slovenije.

Iz razgovora z novim direktorjem Janezom Živkom lahko strnemo sledeče ugotovitve. Ob proučevanju tromesečnih rezultatov so na delavskem svetu sprejeli ukrepe za izboljšanje poslovanja v smislu načel, ki jih je nakazal Janez Živko ob prihodu v delovno organizacijo. Kratkoročna naloga je opredeliti dinamično pokrivanje zaostale proizvodnje v prvih treh mesecih letošnjega leta. Dalje bodo opravili popis vseh neustreznosti izkoriščenih osnovnih sredstev. Preverili bodo možnosti naložb in prilagodili prednost sedanjemu gospodarskemu stanju. Opredelili so odgovorne nosilce stroškov po posameznih dejavnostih. Zaradi pomanjkanja delavcev v proizvodnji so sklenili uvesti 4 delovne dni za režijske delavce v neposredni proizvodnji. Zastavili so oblike, ki bodo zagotavljale manjšo odsotnost z dela in boljše izkoriščanje razpoložljivega delovnega časa. Izdelali so program zagotovitve reprodukcijskega materiala. Opravili so manjše prerazporeditve znotraj delovne organizacije, temu primerno pa se tudi organizacijsko prilagajajo. Glede nagrajevanja pa dosledno upoštevajo merila po doseganju plana, tudi za delovno skupnost skupnih služb. Posebno skrb posvečajo sprotne obveščanju delavcev, kar jim dobro uspeva v sedaj zastavljeni obliki Informatorja.

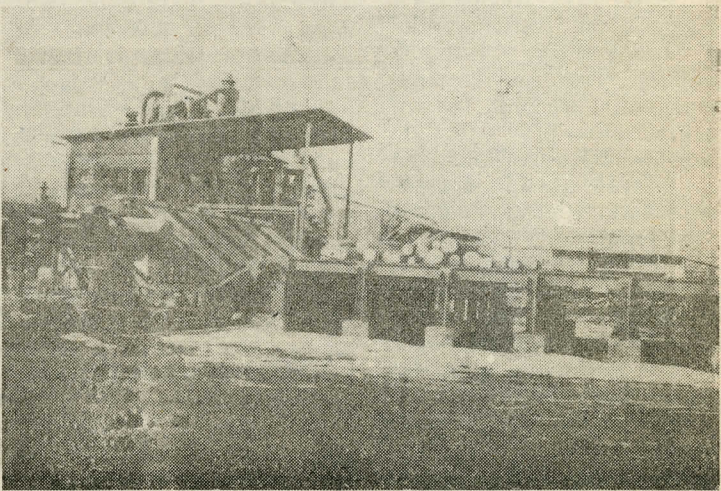
Ko smo direktorja Janeza Živka vprašali kako sprejemajo delavci zastavljene ukre-

pe, je odgovoril, da je opaziti veliko razumevanje in tudi voljo do spreminjanja razmer na bolje, tedaj tudi upoštevajo sprejetih sklepov. To lahko potrdijo trenutni rezultati, saj so v vseh TOZD presegli plansko zastavljene količine proizvodov. Ob tem ne gre zanemariti še izboljšanje kakovosti. Seveda pa gre za nekatere zaostanke vsled pomanjkanja surovin.

Janez Živko

Kakšni so načrti? Letni plan proizvodnje morajo doseči, kar je predpogoj za poslovni uspeh. To pomeni vrednostno 35 milijard mesečno! Da pa bodo v tem uspeli, morajo bistveno povečati proizvodnjo v stavbnem pohištvo, pa tudi na žagi in ne nazadnje tudi v Iverni. Seveda bodo vztrajali na znižanju stroškov, kar bi popravilo akumulativnost, ki je v Glinu glede na sorodne dejavnosti v Sloveniji pod povprečjem. Treba se je zavedati, da ima Glin v primerjavi z drugimi predelovalnimi industrijami prednost, ker ni toliko odvisen od tekoče ekonomske politike. Če torej uspe zvišati akumulativno sposobnost, potem bodo seveda tudi lažje in bolje uredili nagrajevanje po delu. Izboljšati je treba tehnologijo tam, kjer je premalo delovne sile in kjer gre za težke telesne napore. Sprejeti sklepi pa bi brez sprotne preverjanja učinkov bili le papirnati. Zato so odločni do jeseni proučiti rezultate in opraviti kadrovska preverjanja. Ugotovitve bodo vodilo za nadaljne ukrepe.

Lupilni stroj v Glinu pomeni veliko pridobitev

Pred začetkom slovesnosti pri nekdanji partizanski bolnišnici Celje. Na sliki v ospredju prizadevni predsednik gradbenega odbora pri ZB NOV Ljubno Rok Klemenšek, levo od njega predstavnik pokrovitelja direktor Žuntar (Zdravstveni center Celje).

Skupina preživeli bolniških delavcev v nekdanji partizanski bolnišnici je prišla na otvoritev spominskega obeležja pod Travnikom.

Nekdanja bolničarka Polona Lukman-Sonja med slavnostnim govorom

Razgovor s turistično delavko

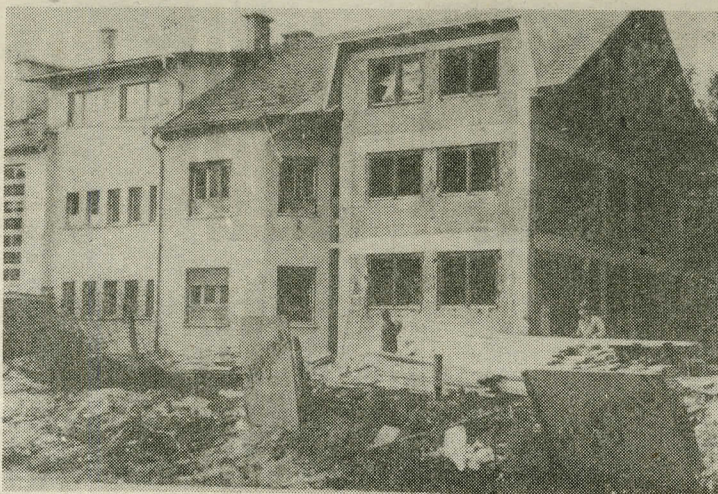
Turistične društvene organizacije se borijo z nerazumevanjem okolja. Zato je tudi ljubensko turistično društvo le težko sestavilo vodilno skupino, meni Jožica Valte, podpredsednica Turističnega društva Ljubno. Znano je, da so nekoč na Ljubnem zelo negovali tujski promet, da so imeli veliko uspehov s svojo gostoljubnostjo, da so izdajali že v 30. letih svoj prospekt, da so uredili čedno kopališče in da so uspeli v kraju zagotoviti vzdušje, ki je potrebno za turizem.

Žal se je to v mnogočem spremenilo. Treba bo več truda posvetiti vzgoji prebivalstva in predvsem mladine, ljudje morajo doumeti, da bo turizem bolj kot kdaj prej potreben domačemu gospodarstvu. Vsakdo bo torej imel od njega tanjši ali debelejši kos kruha. Tudi trgovci, gostinci in še kdo!

Ko sva se spet povrnila k razmeram v vrstah turističnih delavcev, je Jožica Valte poudarila, da je pač težje pridobiti za delo krajanje, ker pač to ne predstavlja nekega hobija, kot denimo, lovstvo ali kaj podobnega. Vendar pa narekuje zavest do domačega kraja tudi to dejavnost. Naše društvo čaka obilica dela, tega se zaveda tudi novi predsednik upravnega odbora Jože Jamnik.

Kako malo je zavesti med ljudmi za lepoto kraja, je pokazala zadnja akcija čiščenja obrežja pod cesto proti Lučam (Kolenčevo). Na njo je krajevna skupnost povabila vse delovne organizacije in gostince v kraju, žal pa so prišli le trije člani upravnega odbora Turističnega društva... Verjetno ni kaj dodati!

Flosarski bal naj bi bil pestrejši, saj se je skozi vsa leta spored več ali manj ponavljal. Sedaj so sklenili najprej pritegniti vse krajanje k sodelovanju, saj bo zahtevala načrtovana oblika tega že tako poznane ljubenskega praznovanja več ljudi. Gostinci naj bi sodelovali z domačimi jedmi, saj je končno že kar dolg čas, kako ponujamo le „naše“ čevapčice in ražnjiče. Zato želijo pritegniti žene združnice, ki so se izkazale na živinorejski razstavi v Mozirju s kakovostno ponudbo pristne kmečke kuhinje. Osrednji program pa naj bi oplemenitilo domače prosvetno društvo, pritegnili bi še tudi folklorno skupino. Ves kulturni del sporeda naj bi potekal skozi ves teden. Povečali bodo tudi izdelovalce narodnega blaga, sodeloval bo Turistburo iz Mozirja, ki bo poskrbel za obveščanje javnosti in za organiziranje večjih skupin iz drugih krajev. Tako upajo na Ljubnem, da bo Flosarski bal postal mikavnejši.

Dograditev zdravstvene postaje v Nazarjah

Kmalu prostornejši ZD

Verjetno je le malo prebivalcev doline, ki ne bi na lastni koži preizkusili tegob bolnika, ko pride v tesne in neprimerne prostore zdravstvene postaje v Nazarjah. Res je prišlo do razširitve in posodobitve v neprimernem času, ko gre pri naložbah za skopa sredstva, res pa je tudi, da so občani v načrtu za samoprispevek izglasovali to naložbo. Vsekakor se na gradbenih delih prizadevno dela.

Vodja zdravstvene službe v Nazarjah dr. Franc Širko je pojasnil, da dela potekajo po načrtu, le nekoliko so se zavlekla, tako predvidevajo, da bi za občinski praznik novi del in prenovljeni stari del bila na red. Če poglobimo pogledamo, potem manjkajo v novem delu le še podi in zunanji omet. Seveda pa je treba poskrbeti za napeljavo toplovoda iz sosednjega Glina, saj so v starem delu kurili na olje, to pa najbrž v bodoče ne bo več vzdržno. Že zaradi cene, pa tudi zaradi težav pri dobavi goriva. Po pogodbi na ključ, bi naj stal novi del 940 starih milijonov, te je izvajalec del, Vegrad Ljubno že

dobil. V predračun pa niso bila všeta urejevalna dela na okolju in napeljava toplovoda. Za to bi potrebovali še dodatnih 432 starih milijonov. Za prenovno starega dela in prilagoditev potrebam zdravstva, pa bi bilo potrebnih še 655 milijonov s. din. Kot meni dr. Franc Širko, je predračun za slednje prenapet in bi s smotrnejšim ristopom zmogli stroške precej znižati.

Investitor je Zdravstveni center iz Titovega Velenja, ki pa ne bo zmogel dodatnih naložb, čeprav bo po svojih možnostih prispeval. Zato bo treba znotraj naložb za zdravstvo v načrtu samoprispevka najti potrebna sredstva, saj gre nazarski naložbi, razumljivo prednost. Seveda pa bodo iskali razne možnosti financiranja še v delovnih organizacijah nazarskega območja.

Glede rabe prostorov ni nobenih sprememb, torej ostane vse po načrtu. Vsekakor bo s pridobitvijo dodatnih delovnih površin lažje tako za zdravstvene delavce, kot za bolnike, oziroma uporabnike zdravstvenih storitev.

V SPOMIN

Umrl je Stanko Bric-Brico. Njegov rodni kraj Šmartno ob Dreti se je odel v žalost. Na mnogih hišah so izobesili žalne zastave. Umrl je človek, ki je bil zelo spoštovan in je vzravnano hodil skozi življenje. Športniki, lovci, gasilci, strelec, lokostrelci so izgubili svojega člana, kraj je izgubil delovnega in poštenega družbenopolitičnega delavca, borci bodo v svojih vrstah pogrešali soborca, ki je že leta 1943 stopil v borbene enote NOV.

Do leta 1951 je bil častnik naše armade. Nekaj časa je delal kot voznik tovornjaka pri Gozdnem gospodarstvu Nazarje, pozneje pa do upokojitve pri Izletniku Celje kot avtobusni šofer. Pred devetimi leti je stopil v zaslužni pokoj in od takrat je neumorno delal v svojem domačem kraju. Lani je pripravil proslavo ob odkritju spominske plošče za partizansko bolnico na Golih Vrtačah.

Nikoli ni miroval. Doma je delal, uredil si je malo

živinorejo, vozil je šolski kombi, priskočil na pomoč vsakemu društvu in bil vsakomur prijatelj. Šolski otroci z Rovta žalujejo za njim, saj jih je dnevno prevažal v šolo in iz šole, sami pravijo, da so ga imeli radi, ker so čutili, kako jih ima on rad. Stanko Bric je bil vedno nasmejan, vedno veder sogovornik, tak je krenil tudi na svojo zadnjo pot kot športnik, kjer je omahnil...

Borca za svobodo in do-brega človeka, ne častijo le mnoga odličja, ki jih je med vojno in po njej prejel, časti ga predvsem spomin ljudi, ki so ga poznali in spoštovali.

A. V.

Delegatsko vprašanje

Pred časom je delegat KS Mozirje postavil vprašanje na seji skupščine občine, kako se bo zavaroval arhiv Kulturne skupnosti v Mozirju pred odtujitvijo. Menil je, da je treba zagotoviti obstoj tej dejavnosti, ki postaja pomembna za kraj in dolino.

Upravni organ za občo upravo pri SO Mozirje je zato sklical razgovor, na katerem bi osvetlili nekatera pereča vprašanja v kulturnih dejavnostih v naši občini.

Sestali so se predstavniki Kulturne skupnosti, Zveze kulturnih organizacij, Prosvetnega društva Mozirje in Občinske matične knjižnice. Najprej so proučili možnosti prilagoditve knjižnične dejavnosti sedanjim zakonskim predpisom. Ugotovili so dosedanja prizadevanja knjižnice za širjenje bralnih navad v dolini in ugotovili, da smo v marsičem pod pričakovanim povprečjem, kar gre pripisati gmotnim težavam, ki prav sedaj močno vplivajo na nakup knjig. Kljub vsemu pa je knjižnica uspešno razširila svojo dejavnost in približati knjige bralcem v krajevne skupnosti in delovne organizacije. Trenutno deluje knjižnica kot samostojna enota v okviru ZKO.

Razstava v Solčavi

V našem glasilu smo že poročali o tem, da je pripravljalo razstavo ročnih del Turistično društvo skupaj s Prosvetnim društvom. Razstava je bila v dvorani Zadrugnega doma in je zelo dobro uspešna.

Povabilo k razstavljanju svojih ročnih izdelkov je naletelo na velik odziv. Razstavljalo je kar 39 krajanov, največ je bilo ročnih del iz volne, videti je bilo pletenine vseh vrst, gobeline, slikarska dela, verne prikaze nekdanjih kašč, mlinov in žag, ki so še posebno pritegnile pozornost številnih gledalcev. Ob zaključku so podelili priznanja in sklenili, da bodo tudi v prihodnje pripravili podobne prireditve v kraju.

Spominska soba NOB v Solčavi

V šolskem poslopju v Solčavi je urejena spominska soba NOB. Občinski odbor ZZB NOV si skupaj s krajevnimi dejavniki prizadeva, da bi se to spominsko obeležje popestrilo in še bolje uredilo, da bi bilo dostopno obiskovalcem in da bi med gradivom, ki je na ogled, bilo tudi tisto, ki ponazarja boje XIV. divizije v predelu Solčave, oziroma Gornje Savinjske doline.

V isti stavbi je obrat Iskre-Feriti, zato so člani tega kolektiva predlagali svoji matični hiši, da prevzame pokroviteljstvo nad spominsko sobo v Solčavi. Kolektiv Iskre-Feriti je z razumevanjem prevzel to nalogo in že potekajo razgovori za preureditev in posodobitev prikazane gradiva iz NOB.

Obeta se torej kmalu ustrežnejša ureditev spominske sobe v Solčavi, ki je kot kraj hudih preizkušenj zadnje vojne takšno obliko spomina na vojne dni tudi zaslužil.

Več za olepšavo kraja

Turistično društvo v Mozirju je zadnje leto nekoliko mirovalo. Pred nedavnim pa je bil občni zbor, na katerem so izvolili novo vodstvo, na čelu katerega je Ivan Čopar.

Krajanje so doslej vedno radi sodelovali, če je šlo za lepo okolje in za urejenost kraja. Nov upravni odbor je že na prvi seji sklenil nadaljevati delo v tej smeri. Mnogo je odprtih vprašanj, ki bi jih kazalo načeti in pomanjkljivosti odstraniti. Mozirje nima enotnega mesta za plakati-ranje, kar povzroča divje nameščanje lepakov vseh vrst na mesta, ki niso zato primerna, povzroča pa tudi nepotrebno onesnaževanje okolja, saj že po nekaj urah ležijo plakati na cesti, ali pa jih poškodujejo mimoidoči. V bolj odročnih krajih so nameščanje plakatov že uredili, središče občine pa caplja za potrebami urejenega okolja. Društvo bo spet ocenjevalo urejenost okolja hiš v kraju, pohvalilo prizadevne in grajalo tiste, ki ne poskrbe za čistočo v svojem okolju. Posebna skupina je zadolžena, da o vsem poroča v našem glasilu. Nemogoče je vedno znova poskrbeti, da bi klopi ob sprehodnih poteh urejali, saj jih proti razni „močni“ uničijo. Vendar bo društvo poskrbelo za popis stanja in opravilo popravila, ker pač obiskovalci ne morejo razumeti, da se v kraju, ki se ponaša s Savinjskim gajem lahko najde takšna protislovja, kot so ostanki nekda-

njih klopi in drugih uničenih predmetov. Na seji upravnega odbora so ugotavljali, da bo treba obnoviti članstvo v društvu, zato prošijo krajanje, da se včlanijo v domače turistično društvo. Zato bo prilika, ko se bo pobirala letna članarina po hišah.

Seveda je pred novim upravnim odborom veliko odgovornih nalog, zato so sklenili pripraviti načrt dela po opravljenem popisu stanja in v okviru gmotnih možnosti.

Mozirje nima stalne turistične prireditve. Če je uspelo Ljubencem obdržati flosarsko prireditev, če so v Lučah vsako leto razveselili obiskovalce z Lučkim dnevom, če so v Gornjem gradu dosegli velik uspeh s čebelarstvo prireditvijo, potem je razumljiva zahteva, da tudi Mozirje dobi svojo prireditev, ki bi se naj ponavljala. Razmišljajo o tem, da bi pripravili „obhod trških meja“, ki je delček zgodovine kraja in ki so ga predniki vse do konca 18. stoletja vestno opravljali vsakih sedem let. Sklenili so pričeti s pripravami, saj se zavedajo, da mora takšna ponudba biti tako kulturna, kot privlačna. Da so tudi v Mozirju zmožni večjih prireditev, kaže zadnja obletnica trških pravic, ki je pritegnila v kraj številne obiskovalce. Ob Savinjskem gaju bi morali torej pripraviti še kakšno presenečenje, da bi pritegnili v Mozirje ljudi od blizu in daleč.

Obljube v Solčavi se uresničujejo

Skupina nekdanjih Koroških partizanov je dala pobudo za srečanje v Solčavi z namenom, da se poznajo kako se uresničujejo sklepi o izboljšanju gospodarskih razmer v tej krajevni skupnosti.

S strani predstavnikov republiškega odbora ZZB NOV so se sestanku udeležili Mitja Ribičič, Bogo Gorjan in Martin Košir. K sodelovanju so pritegnili še predsednico komiteja za turizem pri skupščini SRS Bogomilo Mitič.

Poleg predstavnikov krajevnih skupnosti in borcev Solčave so sodelovali še predsednik občine Alojz Plaznik, predsednik OK SZDL Hinko Čop, Gozdno gospodarstvo Nazarje pa so zastopali Jože Urank, Jože Kumer in Matija Nastran.

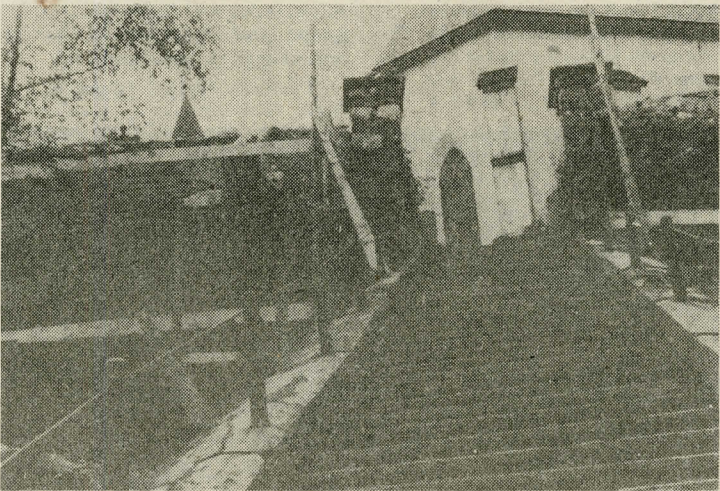
Srečali so se v sejni sobi večnamenske zgradbe v Solčavi ter pregledali sklepe razgovorov iz let 1975 in 1980. Ugotovili so, da je večina njih uresničena. Zataknilo se je pri urbanističnem načrtu Solčave in širše okolice, pa tudi v turizmu ni šlo po predvidevanjih.

Enotni so si bili v tem, da je viden vsesplošen napredek v tem, da imajo vsi oddaljeni kmetje telefone, da so kmetije, razen Jankarjeve, elektrificirane, da imajo domala vse cestne priključke, da je obrat Iskre v kraju pripomogel k zaposlovanju delovne sile, da pa ima še razvojne možnosti, da je trgovska oskrba znatno boljša, da so stanovanja, ki

so bila potrebna, zgrajena. Tudi zasebna gradnja stanovanjskih hiš ima vse možnosti, saj so pred Solčavo uredili gradbeni prostor za 21 hiš. Ob vsem tem pa so ugotavljali, da se ni premaknilo na boljše glede turistične ponudbe, predvsem v družbenem sektorju. Tu gre za ponudbo, ki že zdavnaj več ne ustreza zahtevam sodobnega turizma. Drugače je na turističnih kmetijah, teh je 10, kar je veliko, če vemo, da je takih v dolini skupno 35.

Ko so pretresali vzroke za počasno uresničevanje urbanističnega načrta, so morali ugotoviti, da je ta izjemno zahteven, saj zajema Logarsko dolino, kjer je treba temeljito premisliti o bodoči zazidavi, oziroma koriščenju prostora. Gre za predel, ki je posebno varovan. Glede mejnega prehoda na Pavličevem sedlu, so menili, da so razgovori s sosednjo Avstrijo že dolgotrajni, da pa se na tem dela.

Sklenili so sklicati predstavnike gostinskih objektov družbenega sektorja v tem delu in se z njimi dogovoriti za bodočo usmeritev v turizmu, ki mora postati v Solčavi in njeni okolici prednostna dejavnost. Tudi glede bencinske črpalke so možnosti, saj imajo prebivalci najbližjo kar 30 km daleč. Seveda bo treba zbrati za naložbo lastni delež v višini 40% stroškov, to pa ne bo lahko. Obisk višinskih kmetij Bukovnik in Strevc ter karavle pod Olševo je zaključil plodno srečanje.

Krajevna skupnost v Solčavi se je lotila prenove pokopališkega zidu. Delo je zelo naporno in počasno, saj je treba najprej očistiti dokaj zaraščeno zidovje, šele potem bodo pričeli z zidarskimi deli. Zelo si prizadevajo za red na pokopališču, žal pa se krajanje premalo zavedajo, da so v kotu nameščeni sodi namenjeni odpadkom! Vse preveč teh mečejo kar ob sode, morda bo naše opozorilo kaj zaleгло?

POGOVOR

„Oči, slišiš! Sosedja se spet prepirata. Ona spet njega zmerja za bika, on pa njo za kravo. — To je vendar grdo!“

„Seveda je, sine! Ni pa čudno, če iz dveh telet dorasteta bik in krava.“

Š. P.

OBETAVEN ODGOVOR

„Spoštovani oče, bodoči tast, prosim za roko vaše hčerke!“

„Moje hčerke ... Za kako dolgo?“

„Za kako dolgo!? Vašo Lindo vendar Ljubim! Poročil se bom z njo, torej, vezal do smrti.“

„Ojaj, potem vam pa bog pomagaj! Jaz sem z njeno materjo živel pet let in skoraj znorel, vi pa ste nori že zdaj.“

Š. P.

Hraber in veder ...

Kjerkoli je bila večja prireditve in je bilo treba pripraviti partizanski golaž, je imel v kuhinji glavno besedo Jože Marolt-Žiga. Sicer pa je poznan po odličnih mesarskih izdelkih daleč po Sloveniji. Njegov veder nastop spravi še tako zagrenjenega človeka v smeh, zna pripovedovati in ima tudi kaj povedati!

Kot mlad fant se je podal v Ljubljano iz rodne Rečice, da bi se tam izučil za mesarskega pomočnika. Tako je usoda hotela, da je prebil čas od 1930 do druge vojne v Ljubljani. Ko je vse kazalo na vojni vihar, so ga februarja 1941 vpoklicali v armado, a je bil že aprila od Nemcev ujet in poslan v vojaško ujetniško taborišče. Pozneje se je znašel kot kmetijski delavec—ujetnik v Šleziji, od tam pa so ga poslali v letalsko tovarno Hamburg. Ko so to mesto, julija 1943 hudo bombardirali, so večjo skupino ujetnikov prestavili v Tezno, kjer je bila tovarna iste tvrdke. Maja 1944 se je skupina vojnih ujetnikov odločila za prebeg k partizanom.

Jože Marolt—Žiga

Na Čreti se je znašel Jože Marolt—Žiga med partizani Slandrove brigade. Ker je bil v stari armadi podoficir je kmalu pokazal svoje vojaško znanje in tako je postal komandir čete. Oktobra 1944 se je javil novoustanovljeni brigadi VDV (III. brigada) v Radmirju. Spet je bil komandir čete in

to druge v II. bataljonu. Ta enota je največ delovala na Kozjanskem. Konec vojne je dočkal v okolici Haloz.

Ko je bilo treba v Ptuj pripraviti prvo vojaško parado v veselje osvoboditve, so menili, da bi Joža, kot se ga radi imenovali, bil najprimernejši za vodjo parade. To so lepi spomini, pravi major v rezervi Jože Marolt.

Seveda so ga kaj kmalu iz lepih občutkov svobode iztrgale naloge. Moral je z enoto VDV na Koroško, kjer je delal v Celovcu.

Takoj po vojni vojaki obmejnih enot niso imeli niti najmanj lahko nalogo. Marolt je služil kot poročnik na avstrijski in pozneje na madžarski meji. To so bili hudi časi, se spominja Marolt, tako, da je službovanje ob tedanji italijanski meji bilo pravo nasprotje. Ko je bil na najbolj težkih mejah se je pisalo leta 1948. Naloge so bile zelo odgovorne in zaradi razmer tistih časov tudi nevarne.

Jože Marolt sam trdi, da je bil rad vojak, da ima še danes vojaško žilico v sebi. Vendar pa ga je pritegnila želja po domačem okolju in je zato zaprosil za odpust iz armade in prišel kot rezervni kapetan v Mozirje.

Tu je našel razmere, ki so ga silile v delo. Odkupoval je živino, ob tem si je želel delati v svoji stroki. Preskrba je bila v tistih časih dokaj skromna, mesnice ni bilo, ljudje niso imeli mesa. Jože je spet pokazal svojo iznajdljivost. Predlagal je ureditev prodaje mesa in prišel klati živino v nekdanji Doblškovi hiši, meso pa je prodajal kar skozi okno. Kmalu je toliko prigospodaril, da je uredil mesnico v Remšetovi hiši.... Da je bila oskrba redna, je marsikaj storil s čemer se takratni predpisi niso strinjali in tudi sodniki ne. Plačal je večkrat kazni, vendar pa je skrbel za to, da so krajanje imeli meso. Danes, ko seže s spominom v tiste dni, se šegavo nasmeji in reče: „Pa je le bilo lepo!“ Da naslov sestavka odgovarja resnici, naj povemo, da je Jože Marolt nosilec dveh ordenov za hrabrost in dveh za zasluge za narod.

Priznanje študentskemu raziskovalnemu taboru

Študentski raziskovalni tabor Zgornja Savinjska dolina 83 je pripravil doslej že tri razstave o svojih dosežkih.

Prva je bila na Biotehniški fakulteti v Ljubljani (in smo o njej že poročali), druga ob živinorejski razstavi v Mozirju.

Veljko Žvipelj prejema priznanje od dr. Avgušтина Laha

rju, najpopolnejša doslej pa sredi maja na razstavi Tehnika za okolje na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Na njej so letos v okviru Ljubljanskih ekoloških dni predstavniki Gospodarskega razstavišča, Gospodarske zbornice Slovenije in republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora prvič ocenjevali prispevke posameznih razstavljalcev. Komisija je podelila kipec Ljubljanskega zmaja Združenemu podjetju Strojgradnje Slovenije, in sicer za razvoj tehnolo-

gije čiščenja in razkuževanja raznih snovi. Diplome je dobilo pet delovnih organizacij, in sicer kranjska Iskra Kibernetika, Hidrotehnikov tozid Hidroinženiring, Inštitut Jožefa Stefana, Ljubljanski Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo in reški Gradbeno-projektivni zavod, prejel pa jo je tudi Študentski raziskovalni tabor. Dr. Avguštin Lah, ki je bil predsednik komisije, je njeno odločitev utemeljil takole:

„Ustavimo se pri geslu, ki ga vsi priznavamo, vendar še premalokrat odseva realnost prakse: na sposobnih mladih kadrih je bodočnost razvoja.

Dobro bi bilo pri nas malo več mladostne iskristivosti in preskakovanja zaostale organizacije in tehnologije.

Od leta 1967 se v Sloveniji razvija Gibanje Znanost mladini, ki vsako leto prireja raziskovalne tabore in z njimi mladim entuziazmom odpira svet terenskega raziskovalnega dela in poseganje v žive probleme našega presnavljanja. Leta 1983 pa je ob samo moralni podpori tega gibanja študentski raziskovalni tabor proučeval samotne kmetije v Zgornji Savinjski dolini.

Študenti so pripravili metodologijo, samoupravno izvedli organizacijo interdisciplinarnega raziskovalnega tabora, opravili raziskavo in prišli do zelo ugodnih zaključkov. Če bi imeli več takšnih oblik na raznih ravneh, ki uvajajo mladino v delo, v znanost in raziskovanje, in družbeno dogajanje in obravnavanje poti nadaljnjega razvoja, bi imeli več ustvarjalnih sil in manj šibkih točk v uvajanju mladih kadrov v življenje. Zato je komisija soglasno sklenila, da dobi priznanje Študentski raziskovalni tabor Zgornja Savinjska dolina 83 Gibanja Znanost mladini za metodologijo in dosežke raziskave samotnih kmetij v Zgornji Savinjski dolini.“

MANCA REMIC

V Solčavi še stoji mala zgradba nad pokopališčem, ki jo imenujejo streljalnica, ker so v njej pripravljali možnarje za streljanje ob raznih prilikah.

Drobne zanimivosti

Dr. Avgust Stegenšek navaja v zapisu *O najstarejši zgodovini gornjegrajskega okraja — Časopis za zgodovino in narodopisje* 1-2/1910 med drugim, da je leta 1268 prišlo do hudega spora zaradi lastništva Olševe in Ložekarjeve planine nad Solčavo. Zato so se vrh Olševe zbrali „vsi oglejski ministralci in nad 500 oglejskih in samostanskih podložnikov, ter potrdili, da sega samostanka last do vrha Olševe in da meja teh posestev proti Koroški, Kranjski in (spodnji) Savinjski dolini odgovarja razvodu, t.j. vse ozemlje, s katerega se deževnica steka v Gornjo Savinjsko dolino, je last benediktincev in patriarha.“

Mejni spori so bili pogosti, tako je leta 1430 izbruhnil spor za mejo na Menini. Istega leta pa „opat gornjegrajski konstatira na podlagi izjav najstarejših ljudi, da segajo samostanske meje do razvodja naj-

višjih gor, ki obdajajo gornjegrajsko pokrajino, proti Mozirju pa neha meja pri potočku, ki se izliva v bližini Vrbovca v Savinjo.“

Leta 1439 se omenja v listini celjskega grofa Friderika, da je meja med samostansko in grofovsko lastjo na Zrdovniškem hribu (t. j. Ristancu, 498 m. na specialki) nad Prihovo. Leta 1447 pa določi isti grof, da se gornjegrajsko sodstvo začne pri novem gradiču Vrbovcu in sicer pri dveh lipah nad vasjo Prihova.

Rudnik Petelinjek so odprli Nemci leta 1942 pri kmetu Žiferniku in kopali v njem boksit. Minirali so ga pripadniki Slandrove brigade leta 1943 ali 1944. Se po vojni so bili vidni ostanki naprav rudnika. Rudarstva je bila slaba, zato jo po vojni niso več kopali. Morda ve kdo kaj več o tem?

A. V.

Višina osebnih dohodkov v veliki meri odvisna od nas samih

V letu 1984 dogovor o družbeni usmeritvi razporejanja dohodka omogoča, da si delovne organizacije samostojneje določajo višino sredstev za osebne dohodke kot v preteklih letih. Kljub temu pa postavlja določene kriterije, na osnovi katerih se ugotavlja možen porast sredstev za osebne dohodke in skupno porabo v primerjavi s preteklim letom.

Katerim kriterijem smo v Elzkroju pripisali največjo vlogo pri razporejanju sredstev za OD? Največji vpliv (30%) na višino OD v letu 1984 ima fizična proizvodnost dela, ki pa je zaradi proizvodnje vse zahtevnejših artiklov ne merimo s številom proizvedenih komadov na zaposlenega delavca, temveč z dejansko ustvarjenimi minutami na produktivnega delavca. Enako vplivnost kot fizični proizvodnosti dela pripisujemo ustvarjenemu dohodku na delavca. 15% bodo osebni dohodki odvisni od rentabilnosti (donosnosti) poslovanja, kar pomeni, da si moramo prizadevati ustvariti željene rezultate poslovanja s čim manj angažiranimi poslovnimi sredstvi. Pomembno vlogo pri tem igra višina zalag repromateriala.

Z 11% bo na višino OD vplivala dosežena ekonomičnost poslovanja, kar pomeni, da moramo doseči predvidene rezultate s čim manjšimi stroški, 14% pa bodo naši OD odvisni od izvoza na konvertibilno področje. Ob omenjenih kazalcih uspešnosti poslovanja pa bo potrebno po določenih družbenega dogovora zagotoviti vsaj

za 1% večji delež akumulacije (poslovni sklad, rezervni sklad, amortizacija nad predpisano stopnjo) v dohodku kot preteklo leto.

Kaj torej storiti, da bodo naši osebni dohodki obdržali obstoječo raven, ki smo si jo priborili z vestnim delom v preteklih letih?

V prvi vrsti si moramo prizadevati za večjo proizvodnost, večjo učinkovitost na delovnem mestu, za čim nižje stroške poslovanja, preprečevati prekomerne zaloge repromateriala, zlasti, ko ne gre za strateško pomembne materiale za našo proizvodnjo ter si prizadevati za čim večji izvoz na konvertibilno področje.

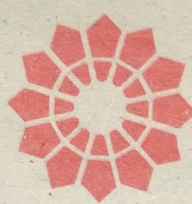
Po vsakem periodičnem obračunu bomo ugotavljali uspešnost preko omenjenih kazalcev uspešnosti poslovanja ter jih primerjali z doseženimi rezultati za enako obdobje preteklega leta in z rezultati podskupine dejavnosti ter na osnovi ugotovitev odločali o razporejanju mase sredstev za osebne dohodke.

Naj nam bo v vzpodbudo, da lahko letos v večji meri kot nekaj let nazaj s primernim odnosom k dvigu obstoječega življenjskega standarda, saj dogovor za letošnje leto izrecno navaja, da je potrebno za nadpovprečno dobre rezultate dela (merjenje z omenjenimi kazalci) zagotoviti tudi oblikovanje nadpovprečnih sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

VIDA SKOK (Kroj)

Prijeten pogled na domače posebnosti, delo žena zadrugnic ob živinorejski razstavi v Mozirju

ŠTUDENTSKI RAZISKOVALNI TABOR
ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

Program letošnjega študentskega raziskovalnega tabora „Zgornja Savinjska dolina“ (Luče, 2.-12. 07. 1984)

smo izdali upoštevajoč sklepe Svetov krajevnih skupnosti Luče in Solčava, izdelanih na sestanku pri Rogovlucu in objavljenih v majski številki Savinjskih novic (stran 4). Osnovni naslov raziskovanja je tudi letos OHRANJANJE ŽIVOSTI VIŠINSKIH IN HRIBOVSKIH KMETIJ. Pri tem nas vodi naslednje načelo:

Naš (družbeni) cilj je ohraniti krajino Zgornje Savinjske doline vsaj tako ali bolje obdelano, kot je danes. Če naj bo območje obdelano, mora biti ustrezno poseljeno, to pa bo, če bo poselitveno zanimivo.

Pogoja za poselitveno zanimivost sta:

- 1) ustvarjanje dovolj visokega ostanka dohodka prebivalstva in
- 2) možnost normalnega zadovoljevanja socialnih potreb (npr. možnost ustanovitve družine, dostopnost kulturnih dobrin).

Če je izpolnjen prvi pogoj, je običajno kaj kmalu tudi drugi. Ustvarjeni dohodek je dolgoročno tem večji, čim smotrnejše uporabljamo razpoložljiva naravna bogastva (resursi), čimveč je teh bogastev, čim razumneje organiziramo delo in delitev rezultatov dela.

Cilj dela študentskega raziskovalnega tabora „Zgornja Savinjska dolina“ je prispevati k razumnemu in dolgoročno perspektivnemu uporabljanju naravnih danosti Zgornje Savinjske doline: gozd, travna ruša, vodna energija, privlačnost krajine. Zato smo zastavili delo v šestih tematskih skupinah:

Iz skicirke urejevalcev Krajine: Žibovt nad Matkovim kotom v Logarski dolini

- 1) kmetijstvo in gozdarstvo
- 2) dopolnilne dejavnosti
- 3) energetika
- 4) prebivalstvo
- 5) infrastruktura
- 6) urejanje prostora in varstvo okolja

Vsakaga izmed teh tematskih sklopov smo razčlenili na delovna področja. Npr. DOPOLNILNE DEJAVNOSTI zajemajo: čebelarstvo, sirarstvo, turizem in storitve, proizvodno delo na domu, domače tradicionalne obrti in posebej še tkalstvo. (Zaradi preglednosti ne opisujem podrobnosti, zaradi skrajnega prostora ne morem predstaviti členjenosti vseh tematskih sklopov). Za morebitne informacije se obrnite na naš naslov, ki je v uredništvu Savinjskih novic, ali pa nas obiščite v času tabora v osnovni šoli Blaža Arnič v Lučah ob Savinji. Tabor bo potekal od 2. do 12. julija 1984 s sedežem v Lučah in bo deloval na teritoriji KS Luče in Solčava. Udeležilo se ga bo 65 studentov in predvidoma 20 mentorjev z Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani.

ni. Gostili bomo tudi 4 stanovske tovariše iz Avstrije in študente zagrebškega Poljoprivrednog fakulteta.

Ker si želimo čimveč srečanj in sodelovanja s prebivalci obeh krajevnih skupnosti, smo zanje pripravili najmanj tri zanimive dogodke:

— 4. julija zvečer bo dipl. ing. Franc ŠIVIC predaval ob odličnih lastnih diapozitivih o čebelarstvu in čebelarstvu

— 5. julija zvečer bo gostovalo „Gledališče pod kozolcem“ s kabaretom na besedila Janeza Menarta

— 6. julija dopoldne bo doc. dr. Tone VIDRIH z Biotehniške fakultete s sodelavci izvedel demonstracijo postavljanja trajnih električnih ograj za pašnike, zvečer istega dne pa bo ob diapozitivih predaval o gospodarjenju z gorskimi pašniki in o izkušnjah živinorejcev z Nove Zelandije.

Vse prireditve bodo brezplačne, nanje ste vabljeni vsi, ki vas zanima napredek Zgornje Savinjske doline. V času trajanja tabora bo na ogled tudi popolna razstava lanskega tabora, ki si jo mnogi še niste uspeli ogledati. Pridite, veselili vas bomo!

Naše ekipe bodo delale na dveh stopnjah (nivojih):

1) Biotehniške ekipe se bodo lotile izdelave direktno uporabljivih usmeritvenih programov za predvidoma 4 kmetije (število bo odvisno od naše tehnične opremljenosti, predvsem prevozi, kriteriji za izbiro teh kmetij bodo zgolj strokovni)

2) druge ekipe bodo delale za območje celotnih KS oz. za vso občino Mozirje. Npr.: čebelarstvo, prebivalstvene značilnosti, turizem, proizvodno delo na domu, domače obrti, tkalstvo, male hidroelektrarne, prometnice, kontrola kvalitete pitnih vod, razvrščanje kmetij, ugotavljanje prikritega mastitisa.

Podrobnejše informacije bomo posredovali tudi predsednikom svetov KS, kar utegne zanimati predvsem bodoče graditelje malih HE (tiste, ki bi se radi odločili za gradnjo v prihodnjih letih in še nimajo ustreznih projektnih skic).

Za konec še drobcena želja. Tudi letos po tihem upamo na mnogo srečanj s tako prijaznimi in odprtimi prebivalci KS Luče in Solčava, kot smo jih spoznali lani in jih take tudi predstavili na mednarodni razstavi „Tehnika za okolje“ (Ljubljana, 15. do 18. maja 1984). Potrudili se bomo, da bosta končni uspeh in zadovoljstvo čim popolnejša.

VELJKO ŽVIPELJ, vodja tabora

Dan namiznega tenisa v Gornjem gradu

TVD Partizan Gornji grad, sekcija za namizni tenis in C.O.Š. Franc Kocbek sta pripravili tekmovanje v namiznem tenisu, ki je bilo namenjeno vsem starostnim kategorijam od najmlajših do najstarejših obeh spolov. Dan namiznega tenisa je bil posvečen prazniku mladih — 25. maju. Zbralo se je veliko število ljubiteljev namiznega tenisa, pa tudi gledalcev ni manjkalo.

Vseh nastopajočih je bilo preko štirideset, kar je predstavljalo pravo masovnost, če vemo, da se je občinskega prvenstva v namiznem tenisu udeležilo le šest ekip, od tega sta bili dve iz Gornjega grada (osvojeno 4. in 6. mesto). Prireditelja dneva namiznega tenisa v Gornjem gradu sta poskrbela za primerno propagando in presenečenje, prvič so bila podeljena lastna priznanja s simbolom (grbom) Gornjega grada.

Lokostrelsko tekmovanje

Gornjegrajski lokostrelci so v mesecu aprilu organizirali H+F tekmovanje, ki je skupaj s tekmovanjem v Postojni šteló za izbiro državne reprezentance. Na tem tekmovanju so Gornjegrajski dokazali, da niso samo dobri strelci, ampak tudi dobri organizatorji.

Tekmovalna proga na Počrevinoven griču je bila tehnično zahtevna in zelo lepo postavljena. Po mnenju tehnične komisije ZLS bi bila z manjšimi dopolnitvami primerna za izvedbo evropskega prvenstva, za katerega je kandidirala tudi ZLS. Tako dobre ocene proge še ni dobil nobeden izmed klubov pri nas. Vendar pa naš klub, klub pomoči ZLS, tako pomembnega tekmovanja vseno ne bi mogel organizirati, saj nima niti usposobljenih sodnikov, niti finančnih sredstev.

Da pa so tekmovanje tako vzorno izpeljali, se morajo v veliki meri zahvaliti DO Elkrój Mozirje, DO MGA Mozirje, ki sta prispevali praktične nagrade ter DO Kovinarstvo Ljubno in MG Smreka Gornji grad, ki sta materialno pomagali izvesti to tekomovanje. Posebno zahvalo zasluži tudi turistično društvo Gornji grad, ki je prispevalo prospekte Gornje Savinjske doline in Gornjega grada. Teh prospektov so bili zelo veselí vsi tekmovalci, še posebej pa gosti iz Italije, ki so si z velikim zanimanjem ogledali okoličo ter obljubili, da k nam še pridejo.

Na tekmovanju je sodelovalo 61 tekmovalcev iz Jugoslavije in Italije. Avstrijski lokostrelci so obljubili, da pridejo, pa jih ni bilo zaradi njihovega državnega tekmovanja.

Rezultati in uvrstitve gornjegrajskih lokostrelcev so bili na njihovi progi kar dobri, vendar ne tako bleščeči, kot do sedaj. Vendar je to razumljivo, saj so delali na progi do zadnjega trenutka pa tudi med

Vrstni red: učenci C.O.Š. Fran Kocbek, 1. VALTE Andrej iz G. grada, 2. BASTL Blaž iz Šmartnega, 3. NAD-VEŠNIK Marjan iz Nove Štífte, učenke: 1. KAKER Zofka, 2. FALE Simona, 3. UGOVŠEK Sonja vse iz Gornjega grada, člani: 1. KEKEC Ivo, 2. ŽEROVNIK Miran, 3. REPENŠEK Sandi, 4. ZAK-RAJŠEK Franc, 5. ZAVO-LOVŠEK Rajko.

Srečanje mladih nadobudnih športnikov s starejšimi vrstniki je bilo prijetno in prijateljsko, kar vliva novega upanja, da je kraj in z njim športniki, pripravljen sprejeti in deliti „usodo“ ali bolje napredek in uspehe množične rekreacije (beri vaškega profesionalnega športa).

Mladi so izrazili željo, da se ponovno zberejo in pomerijo ob prazniku Dneva republike ter obljubili, da bodo pridno vadili in tako ogrozili „primat“ starejših.

tekmovanjem samim. To pa pomeni, da ni bilo dovolj časa za trening, ter da med samim tekmovanjem niso bili psihično in fizično dovolj pripravljeni. Vsceno pa so rezultati zadovoljivi, saj je v mladinski konkurenci Stradovnik Robi dosegel 1. mesto, Andrej Valte pa 3. mesto. Pri članicah je bila Anda Kavčič tretja in pri članih Krajnc Žare šesti. Med pionirji pa je Ulaško Vojko osvojil 1. mesto.

Da bi utrdili prijateljstvo, so se lokostrelci in lovci domenili, da bi organizirali prijateljsko srečanje. V nedeljo, 13. maja, smo se zbrali na lovskem strelišču na Kropi. Lovci so imeli najprej vsakoletno tekmovanje in pregled orožja. Lokostrelci pa so v tem času postavili na travniku 7 tarč. Tekmovanje se je odvijalo takole: člani lovske družine so streljali z MK puško z različnih razdalj, vendar največ z 80. metrov. Lokostrelci so streljali z loki na različne razdalje, vendar največ do 40 metrov. Dvoboja se je udeležilo tudi precej gledalcev, ki so si z zanimanjem ogledali obe zvrsti streljanja. Marsikdo je lahko dobil odgovor na svoja vprašanja v zvezi z lovom ali lokostrelstvom. Slavili so lovci, saj so bili ekipno za 54 krogov boljši od tekmecev. Najboljši med lovci so bili: Žehelj (114 krogov), Kolar (113 krogov), in Vrtačnik (111 krogov). Pri lokostrelcih pa so bili najboljši: Krajnc (105 krogov), Colnar (96 krogov) in Rihter (81 krogov). Lovci so za prvourščene pripravili praktične nagrade. LK Gornji grad pa prispevali 10.000 din kot pomoč ter vzpodbudo za nadaljnje delo.

Zanimanje za lokostrelstvo v naši dolini nenehno narašča, saj je to lep in zanimiv šport za mladino in odrasle. V Ravneh nad DO Smreka imamo lepo urejeno strelišče, kjer vsak dan treniramo. Vse, ki bi se nam radi pridružili vabimo, da nas obiščejo v Ravneh.

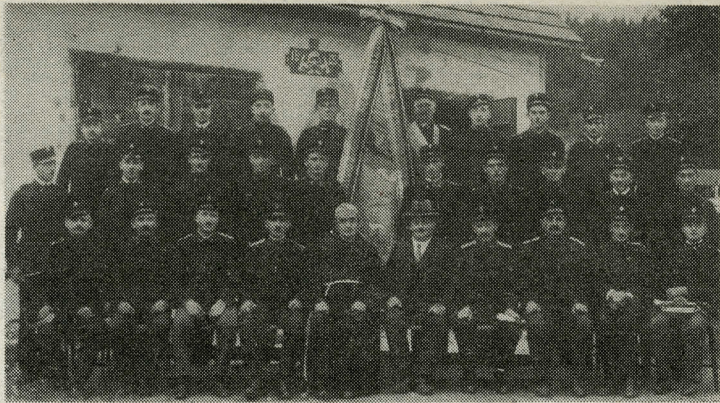
COLNAR DUŠA

Čebelja bolezen zaskrbljuje

Prav po naključju smo srečali dva znana čebelarja, ki sta pregledovala čebelje zarode v dolini, ker je nevarnost ameriške gnilobe. Bila sta to predsednik zveze čebelariskih društev v naši občini Srečko Lamut in znani čebelarški strokovnjak iz Celja Ivan Fegeš.

Zakaj pravzaprav gre? V sosednjih občinah že razsaja nevarna bolezen čebel gniloba, ki jo povzroča bacil larvae. Prenaša se prek čebel, čebelarja in medu. Bacil je zelo trdovraten, saj se tudi v praznem panju obdrži preko 10 let. Najučinkovitejši način zatiranja je vročina, tako razkužujejo vosek z 20 minutnim segrevanjem na 120°C. Okuženi čebelji zalegi ni pomoči in odmrre. Bacil prodre do odkrite zalege, se vrine v telo in se takoj razmnožuje. Opaziti je odmrle žerke, ki spremene barvo od bele na temnorjavo, notranjost se spremeni v vlečljivo snov, ki prične zaudarjati. Čebele žerk ne morejo odstraniti zaradi lepljivosti na spodnjo stranico celice. Okužba se naglo širi in povzroči popoln propad čebelje družine. Včasih se zgodi, da družina beži v obliki roja iz panja.

Čebelarji se naprošajo, da v primeru suma zaradi okužbe sporočijo to takoj veterinarski inšpekciji v občini!

Nazarski gasilci ob otvoritvi doma leta 1925. V sredini sedi pater Kerubin Tušek, eden ustanoviteljev društva.

60 let gasilstva v Nazarjah

Na pobudo zavednih okoliških kmetov in tedanje uprave Marijinega gradu v Nazarjah, so na občnem zboru leta 1924 ustanovili prostovoljno gasilsko društvo Nazarje.

Zgradili so gasilski dom in nabavili nekaj najnujnejšega orodja ter opreme za gašenje požarov. Nekaj let pozneje so nabavili motorno brizgalno znamke „SMLEKAL“ češke izvedbe in dva vprežna voza za prevoz moštva, motorne brizgalne in ostalega orodja. Društvo je vseskozi aktivno delovalo. V svoje vrste je vključilo nove člane iz vrst delavcev nazarske žage in okoliških kmetov in je štelo takrat okoli 40 članov. Nabavili so tudi društveni prapor, kateri je bil za takratne razmere velika pridobitev tudi za narodnostno prebujanje prebivalstva v Nazarjah.

Ko je okupator zasužnil naše kraje, ni prizanesel tudi gasilskemu društvu. Izropal je v prvi vrsti društveni prapor in ostalo orodje. Zavedni člani društva so nekaj najnujnejšega orodja shranili na svoje domove, med drugim tudi motorno brizgalno in spominski trak od prapora. Večje število članov gasilskega društva pa se je tudi vključilo v narodnoosvobodilni boj za osvoboditev naše dežele. V tem boju so tudi nazarski gasilci darovali svoja dragocena življenja.

Po osvoboditvi je gasilsko društvo zopet zaživelo in se vključilo v obnovo domovine. Z razširitvijo objektov lesne industrije in povečanjem proizvodnje, je bilo potrebno

zagotoviti večjo požarno varnost. Člani društva so se odločili, da nabavijo novo motorno brizgalno s pomočjo prispevkov občanov. Ta želja se jim je tudi uresničila. Gasilski dom, ki je imel samo orodišče, pa je postal premajhen za shrambo orodja in opreme. Tudi članstvo se je močno povečalo, lesna industrija pa je v tem času rabila večji prostor za razširitev skladiščnih prostorov. Prišlo je do razgovorov in nazadnje do odločitve, da lesna industrija odkupi gasilski dom in zemljišče za svoje potrebe, gasilskemu društvu pa postavi nov dom. Ker pa je bil ta dom lokacijsko precej oddaljen, saj je bil v vasi Prihova, ni služil dolgo svojemu namenu. V neposredni bližini je imel svoje delovne prostore ELKROJ, zato je odkupil ta dom. Člani društva pa so se odločili za novo lokacijo v Nazarjah. Zgradili so nov prostor, moderen gasilski objekt, ki bo služil še dolgo svojemu namenu.

Pri razvoju gasilske tehnike in požarne obremenitve kraja, je društvo danes že opremljeno z najsodobnejšim vozilom, ki ga je nabavilo za potrebe gašenja vnetljivih tekočin. Tako imajo v gasilskem domu dve orodni vozili in eno za prevoz moštva tri motorne brizgalne in več sodobnega orodja ter opreme.

V svoje vrste vključujejo nazarski gasilci 64 aktivnih članov, podpornih pa je preko 200. Imajo torej 1 pionirsko, 1 mladinsko in 2 članski desetine.

Prva pomoč in tekmovanje

Pomen prve pomoči se iz leta v leto poudarja, zato pridobiva požrtvovalno delo delavcev Rdečega križa vse več odmeva. Vsako leto prikažejo svojo usposobljenost v prvi pomoči pripadnice Civilne zaščite na tekmovanju, ki ga pripravi občinski odbor Rdečega križa.

Zbrali so se v osnovni šoli Mozirje in sicer skupine CZ: Glin Nazarje, KS Mozirje, KS Nazarje, KS Rečica, KS Nazarje (trojka) in KS Luče. Če pomislimo, da šteje skupina kar precej članov, potem je bila v telovadnici, kjer so se med seboj pomerili, prava gneča.

Uvodoma je pozdravil vse tekmovalke in navzoče predstavnike javnega življenja dr. Franc Širko, prizadevni predsednik občinske zveze. Med drugim je dejal: „Že vrsto let se organizirano ukvarjamo s poukom prve pomoči v okviru civilne zaščite in krajevne organizacije RK. Tako današnje tekmovanje ekip nikakor ni samo sebi namen, ampak je še tako važen člen v sistemu

splošnega ljudskega odpora, ki lahko uspešno funkcionira le tako, če bo vsak občan zavestno žrtvoval del svojega prostega časa in osvojil tisto znanje, ki mu je potrebno za uspešno delovanje. Vsi udeleženci današnjega tekmovanja ste s tem, da ste se usposobili za dajanje prve pomoči, že žrtvovali veliko svojega prostega časa in tako praktično pokazali, da v skrbi za čuvanje vseh družbenih pridobitev, niste ostali samo pri besedah. S svojim delom v civilni zaščiti boste doprinesli važen delež k vseljudski obrambi, kar je smisel in načelo splošnega ljudskega odpora, če bi bili v nevarnosti interesi naše socialistične skupnosti.“

Komisija je prikaz večšin ocenjevala, tako strokovno, kot tudi glede porabljenega časa za določeno nalogo. Ob koncu so razglasili rezultate: 1. KS Mozirje, 2. Glin Nazarje, 3. KS Nazarje (trojka), 4. KS Luče, 5. KS Rečica in 6. KS Ljubno.

Med tekmovanjem skupin prve pomoči Civilne zaščite v Mozirju

Občinsko gasilsko tekmovanje

Tudi letošnje občinsko gasilsko tekmovanje, ki je bilo dne 19/5-1984 v Nazarjah je potekalo uspešno in je bilo za razliko od prejšnjih let: vaja z motorno brizgalno v mokri izvedbi, ki je pokazala med drugim tudi, da je le precejšnja razlika od suhe vaje in s tem tudi na pripravljenost in izurjenost posameznih desetin v tovrstni izvedbi tekmovanja.

Je pa to tudi hkrati zrcalo pripravljenosti in izurjenosti naših desetin v slučaju morebitne potrebe.

Kakorkoli že pa navkljub vsemu lahko trdimo, da so naše gasilske desetine po društvi dobro izurjene in na dokaj visoki stopnji zrelosti in pripravljenosti, kar so pokazali prav zadnji rezultati tekmovanja. Razveseljivo pa je tudi to, da imamo med nastopajočimi tekmovalci tudi tekmovalke, ki so pokazale na tekmovanju zelo dobre rezultate in lahko trdimo, da ne zaostajajo mnogo za svojimi vrstniki. Rezultati tekmovanja so tudi dokaz stalnega in sistematičnega usposabljanja naših gasilcev, ki s tem opravičujejo svoje poslanstvo v verigi naše obrambe in zaščite ter s tem dokazujejo svojo pripravljenost v slučaju dejanske potrebe. Rezultati bi morda lahko bili še boljši, če bi opremljenost bila temu primerna, dogaja pa se nam, da je potrebna na tekmovanjih še medsebojna izmenjava gasilske opreme in orodja, da je lahko tekmovanje uspešno opravljeno.

Na razpis tekmovanja se je prijavilo 21 članskih moških desetin in 4 članske ženske desetine. Tekmovanja pa se je udeležilo 18 čl. moš. desetin in 3 čl. ženske desetine. Največ uspeha in tudi 1. mesto je v moški čl. konkurenci dosegla desetina iz GD Radmirje, sledi ji desetina I. iz GD Luč, III. mesto pa si delita desetina I. iz Nazarji in desetina iz GD Mozirje. Pri članicah pa je dosegla I. mesto desetina iz GD Gorica ob Dreti, nato Ljubno in Mozirje. Tudi ostali tekmovalci so

dosegli zelo dobre rezultate, saj je bila le majhna razlika doseženih točk med prvim in zadnjim mestom. Pohvala pa gre tudi prireditelju tekmovanja GD Nazarje, ki je tekmovalni prostor dobro pripravil.

Po zaključku tekmovanja pa je nekdo v šali in hudomušno dejal: še sreča, da imamo tudi zadnje mesto, sicer ne vem kako bi bilo.

Sicer pa je letošnje tekmovanje potekalo v znamenju X. kongresa slovenskih gasilcev, ki bo letos od 22. do 24. 6. 1984 v Mariboru. Pred tem pa se je vršilo že predkongresno tekmovanje, ki so se ga udeležila tudi naša društva in dosegla odlične rezultate; med drugim gas. društvo Gorica ob Dreti je prejelo na tem tekmovanju pri članih 2 zlati in 1 srebrno ter pri pionirjih 2 bronasti tekmovalni znački, pionirska A des. iz Radmirja zlato in srebrno tekmoval. značko ter pion. GD Grušovlje srebrno in pion. GD Rečica/S bronasto tekmoval. značko. Tako so se uvrstili na zbirno republiško tekmovanje, ki bo dne 10/6-1984 v Slov. Bistrici članska desetina iz GD Gorica ob Dreti in pion. A desetina iz GD Radmirje. Za dosežen uspeh jim seveda iskreno čestitamo in želimo še na zbirnem tekmovanju takšne uspehe!

Mladinskega in pionirskega obč. tekmovanja letos ne bo, zato pa bo v ta namen organizirala obč. gas. zveza Mozirje SREČANJE mladincev in pionirjev v Gornjem gradu dne 30/6-1984, ko bo tamkajšnje GD razvilo pionirski prapor.

Ob koncu naj povemo tudi, da bomo gasilci občine Mozirje dali svo prispevek k praznovanju X. kongresa slovenskih gasilcev poleg 4 delegatov še samostojen ešalon 90 gasilcev s praporščaki na svečano gasilsko parad ob zaključku kongresa dne 24/6-1984 in tako svojo aktivnost še povečali in popestrili.

MILAN KOPITAR

Počitniški tabor v Rovinju

Odred savinjskih partizanov, ki združuje tabornike iz Nazarji, Mozirja in Rečice organizira letos svoj počitniški tabor v Rovinju.

Trajal bo deset dni, in to od 11. 8. — 20. 8. 1984, potekal pa bo v stilu taborniškega življenja in učenja. Seveda ne učenja teorije, pač pa čisto praktičnih stvari kot so: postavljanje šotorov, kurjenje ognjev, streljanje z lokom in seveda plavanje, ki je jedro vsake poletne godzne sole ob morju. Tudi žogo bomo temeljito zaposlili, saj bodo na voljo grišča za odbojko, roket, nogomet, košarko in namizni tenis.

Seznajnali pa se ne bomo samo s taborniškiimi večšinami, pač pa tudi z Rovinjem in njegovo okolico. Tako si bomo v Rovinju ogledali akvarij, muzej, pristanišče in vrste ladij, ki v njem pristajajo. Od malo daljših izletov pride v poštev ogled Pule in Brionov (vožnja z ladjo!).

Prav gotovo bo taborjenje kot nališč za tiste, ki si počitnice ob morju ne predstavljajo samo kot „peke“ na soncu in jutranjega poležavanja.

Iz veterinarske službe

Na večletne želje nekaterih živinorejcev in z namenom, da osemenjevalno službo še bolj približamo hlevom, smo se na živinorejskem odboru ZKZ dogovorili za razširitev osemenjevanja ob delavnikih in na poziv na naslednje nove postaje:

- LEPA NJIVA — MIKEK ob 7.45 uri
- LOGARSKA DOLINA — POBREŽNIK ob 11. uri
- MAČKIN KOT — PODLINŠEK ob 11.30 uri
- TIROSEK — ČERNIVŠEK ob 11.30 uri
- ŠMIKLAVŽ — SUHOVRŠNIK ob 11.30 uri

Zaradi novih postaj smo spremenili čas osemenjevanja v Radmirju in Gornjem gradu na 10.30 oz. 10.45 uro.

Vse živinorejce z območja občine Mozirje prosimo, da svoja naročila za osemenjevanje in tudi druge veterinarske storitve javljate po možnosti na veterinarsko postajo Mozirje, zjutraj od 7.00 do 8.00 ure na tel. številko 831-017.

Za sprejem naročil, strank, izdajanje zdravil, nasvetovalno službo in druge ambulantne storitve, smo uvedli ambulantno delo v veterinarski postaji Mozirje, ob delavnikih od 7.00 do 9.00 ure.

Redni delovni čas veterinarjev je 7.00 do 14.00 ure. Po 14.00 uri do 7.00 ure zjutraj, ter ob nedeljah in praznikih je organizirana dežurna služba z nujne primere kot so: težak poro, poporodna mrzlica, napihovanje goveda, kolika konj, vročinske bolezni idr. V času dežurne službe javljajte naročila na sedež oz. tel. štev. dežurnega veterinarja.

Ob nedeljah in praznikih je z dežurnim veterinarjem zagotovljeno osemenjevanje, kakor doslej, le osemenjevalnih postajah na združeni in skrajšani osemenjevalni progi.

Za živinorejce Šmihela in Zg. Radgunde je ob nedeljah in praznikih osemenjevanje pri POVHU V Jazbina Žvorcevce osemenjevalnih post. Loke, Preseka, Ljubija, Lepa njiva Šmihel prosimo, da javljate odslej svoja naročila za osemenjevanje ob delavnikih na veterinarsko postajo o 7.00 do 7.30 ure zjutraj, na tel. štev. 831-017. S tem želimo nekoliko zmajšati t. i. prazne kilometre v osemenjevanju, kjer prevozimo sedaj dnevno že nad 225 km.

Prosimo vse naročnike naših storitev, da obvestilo o organizaciji sprememb z razumevanjem upoštevate.

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE

Mala otroška grafika

Ob dnevu mladosti smo z veseljem sprejeli likovno razstavo učencev grafikov naše občine. Letošnja razstava je že druga te vrste in nam predstavlja pregled likovnega ustvarjanja mladih likovnikov na osnovnih šolah. Učenci so z različnimi motivi in tehnikami prikazovali življenje v šoli, na igrišču, doma, novost pa so sodobnejši prijemli likovnega izražanja v kolažni tehniki.

Razstavljena dela je ob otvoritvi skrbno in prijazno predstavil akademski slikar Lojze Zavolovšek. Mislim, da so prav takšne predstavitve še posebno potrebne zaradi boljšega razumevanja likovnih del in predstavitve načina ustvarjanja določenega likovnega dela in tehnike širšemu občinstvu. Sicer so takšne in podobne predstavitve v moziški galeriji že v praksi in galerija si je že pridobila krog stalnih obiskovalcev.

Ob tej priložnosti bi poudaril, da je potrebno, da razvijamo čut za likovno opazovanje, vrednotenje in končno razumevanje likovne pripovednosti. Vse to pa je najbolj razumljivo prav na urejenih vodstvih po razstavah.

Vsi se zavedamo, da ni dovolj, da razstave samo organiziramo, ampak jih moramo znati tudi sprejeti. Prav otroška likovna govorica je najbolj iskrena, neposredna, polna izvirnih rešitev. Otroški likovni jezik je razumljiv, občuten in simboličen. Zaradi vseh teh kvalitet otroškega ustvarjanja si želimo, da bi se takšne razstave še nadaljevale, k ogledu pa vabim vse, ki se zanimajo za likovno pripovedovanje in jim likovnost nekaj pomeni.

Tudi med likovniki amaterji se čuti delovanje in poizkušanje predvsem posameznikov. Mogoče bi veljalo nekoč strniti tudi te vrste, seveda če je med nami iskren interes in razumevanje odgovornosti. Ali bomo o teh željah kakšno leto še pisali ali bomo tudi kaj ukrenili? Na koncu bi veljalo poudariti, da so likovne razstave postavljene za vse krajanke in občane, da so nam potrebne, saj človek končno ne živi samo od kruha in za kruh. Kaj menite vi? Ali veste, kje imamo v Mozirju tudi galerijo, ki so jo zgradili z našimi prispevki!

JURE REPENŠEK

Turistična obvestila

Odkar deluje v Mozirju Turistbiro kot povezovalce turistične ponudbe v dolini je čutili znatne premike v obveščanju javnosti o naših turističnih zmogljivostih. Skupaj s Turistično zvezo naše doline je uspelo izdati zelo prikopen prospekt. Pri njegovi pripravi in izdelavi so sodelovali tudi strokovnjaki Kompassa iz Ljubljane. Pred časom so izdali pregledno obvestilo, kot prilogo k prospektu, ki seznaja ljudi s kmečkimi kmetijami. Zasebni gostinci v Obrtnem združenju

Mozirje so se odločili izdati podobno predstavitev zasebne gostinske ponudbe v dolini. V pripravi pa je obvestilo enake podobe, ki naj seznani obiskovalce z našimi kulturnimi, zgodovinskimi in drugimi spomeniki. Takšna obvestila so skromne izvedbe in zato poceni, vendar pa izredno iskana. Že dolgo ni več izključno valjiva dobra hrana in udobno spanje, vse bolj je treba poskrbeti za izvenpzijsko ponudbo, sem sodi tudi takšno obveščanje.

Obisk v samostanu Nazarje

Da bi spoznali razmere v samostanu frančiškanov v Nazarjah, se je politični aktiv občine Mozirje odločil obiskati to zanimivo kulturno-zgodovinsko točko v dolini.

Goste sta pričakala pater Leopold in pater Boris. Ogled cerkve, ki je delno prenovljena, saj je zaradi vojnega opustošenja bilo marsikaj poškodovano, pa tudi mnogi dragoceni spomeniki so bili napadeni po sivi gobi, tako traja boj s tem zajedalcem že leta dolgo. Enega od oltarjev so morali celo uničiti, da bi preprečili širjenje gobe. Pater Boris je orisal zgodovinsko obeležje nastanka samostana in cerkve ter s tolmačenjem umetniških vrednot popeljal goste skozi cerkev, zakristijo in križni hodnik v knjižnico. To pospešeno urejajo, žal pa je od prvotnega bogastva ostalo le malo.

Tudi kronika samostana je odtujena, se pa trudijo, da bi jo dobili nazaj, saj bi v njej marsikaj našli, kar bi dopolnilo zgodovinska vedenja o

kraju Nazarje. O vsebinski zasnovi in ureditvi knjižnice je tolmačil pater Leopold, ki je poudaril, da bi samostan rad knjižnico odprl javnosti, seveda bi morali poskrbeti za vrnitev tistih knjig, ki so bile odnešene, vsaj kolikor bi to uspeli.

Nato so v pogovoru ugotovili, da bi Nazarje kazalo vključiti v našo turistično ponudbo kot zanimiv kulturno-zgodovinski objekt. Dogovorili so se za kratek opis, ki bi ga pripravil samostan, Turistbiro pa bi ga uvrstil v informativni katalog, ki bo tiskan kot priloga prospektom Gornje Savinjske doline. Razgovori so potekali v medsebojnem razumevanju in so doprinesli k spoznavanju naporov, ki jih vlagajo frančiškanski menihi v obnovo samostana in urejanje okolja. Sem spada lepo nameščen spomenik patru Kerubinu, dolgoletnemu župniku in učitelju, ki je padel kot žrtev fašističnega nasilja v koncentracijskem taborišču.

Bralci sporočajo

Glede podrobnosti o življenju Vladimirja Levstika sporoča Amalija Cajner da je njen oče Ivan Plaskan bil bratranec Levstika in ga je dobro poznal. Pripovedoval je takole: „Oče Levstika je bil učitelj v Šmihelu, ko je Levstik prišel domov na zadnje počitnice. Želja očeta je bila da bi postal duhovnik. Napočila je zadnja odločitev, očetovo željo je gladko zavrnil. Takrat ga je oče pošteno pretepel — noč pa je vzela Levstika in ga oče nikoli ni več videl. Mater pa je imel neizmerno rad.“ Cajnerjeva meni, da šole tedaj ni pustil zaradi revščine. Po dolgih letih se je naselil v Mozirju in je Plaskana večkrat obiskoval.

Povedal mu je, da je s prvo ženo nesrečen, ločiti pa se zaradi cerkvene poroke ni mogel.

Tako se je pozneje poročil z drugo ženo po turških običajih, ker je prestopil v muslimansko vero.

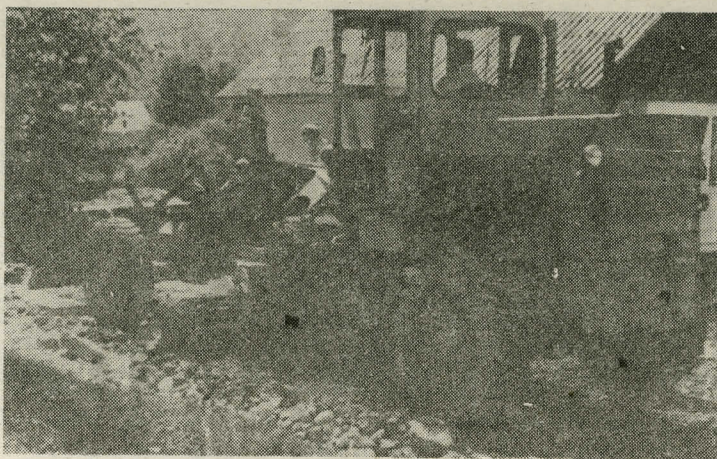
Amaliji Cajner se za pojasnilo lepo zahvaljujemo.

Pisal je tudi Franc Matjaž, tati furman iz Spodnje Rečice.

Potožil je v pismu, da smo le malo napisali o furmanih, čeprav so ti bili nekoč v dolini zanimive osebnosti. Da mu nekdanji furmani zamerijo, ker je dal le sliko in nič besedila. Da mu njegovi vrstniki ne bi krivično očitali, povemo, da smo dobili pesmico o furmanih izpod peresa pisca. Žal je nismo objavili, ker pač o tem presoja uredniški odbor. Res je tudi, da je Franc Matjaž napisal vrsto furmanskih dogovodivščin, ki niso romale v koš, ampak čakajo objave. Torej tudi o furmanih bomo pisali.

Alžoj Vrtačnik piše o CE-BEJAŠIH. Ker smo takšen sestavek že priobčili, ne moremo v tako kratkem času stvari spet ponavljati. Morda bi se obnesle vesti o delu društva. Sliko, ki nam je bila dostavljena bomo vsekakor objavili.

Radmirski župnik Vrtanar je opozoril na pomanjkljiv podpis pod sliko o ljubenski nedeljski šoli. Pravilno glasi takole: (z leve) Franc Kolar, Marija Kolar, Zorko Kotnik, Leonora Furlan, Dore Drove-nik in kaplan Tominšek.

Cestne stroje je bilo povsod v Mozirju opaziti

Več asfaltne prevleke

V krajevni skupnosti Mozirje so dali na številnih sestankih krajanj pobudo za posodabljanje cest. Marsikje še namreč v samem naselju ni bilo urejeno cestišče. Zato so v svetu krajevnih skupnosti prislunili željam krajanov in podprli njihovo pripravljenost, da glavno breme stroškov za posodobitev cest prevzemajo nase. Povsod so imenovali gradbene odbore in pohitili s pripravami. Lahko trdimo, da so bili uspešni, saj je kar pretežen del načrtovane tudi uresničen.

Predsednik sveta KS Mozirje Milan Šepc nam je povedal, da so krajanj kljub visokim deležem pokazali veliko razumevanja za skupna vlaganja. Pomagale so nekatere delovne organizacije, predvsem pa GG Nazarje, oziroma TOK. Krajevna skupnost je prispevala le simbolične zneske, saj nima sredstev s katerimi bi bolj podprla takšna dela, oziroma naložbe.

Največji zalogaj so si zadali krajanj ob cesti čez Vrhi proti Tr-

navčam. Posodobitev je bila zaradi težjih terenskih prilik kar zahtevna. Gre za okoli 2800 m dolgi odsek ceste, pri čemer je bilo treba tudi veliko zemeljskih del. Gradnji odbor je tako uresničil težko nalogo, saj je ob navedeni cesti le malo prebivalcev in je tedaj breme na enega znatno večje. Ob tem gre priznanje predsedniku tega odbora Tonetu Brinovcu, seveda pa tudi drugim, ki so pomagali pri izvajanju nalog.

V zazidalnem okolišju Podvrh I so se prav tako odločili asfaltirati cesto skozi naselje in tisto pod naseljem. Sočasno pa se pripravljajo asfaltiranje ceste v naselju Podvrh II. Tudi Šmihelani so pristopili k urejanju svojega prostora pred šolo in cerkvijo, pa še del ceste proti Goltem do križišča nad staro šolo.

Krajevni skupnosti je tako uspelo ob velikem deležu krajanov preseči letošnji načrt posodobitve cest. To pa je potrebno, saj se vsi zavedamo, da so takšna draga dela tekma z inflacijo.

Kamp Menina spet odprt

Spet se je zbralo kar lepo število tujcev v kampu Menina, kjer so skupaj s predstavniki občine in turističnega gospodarstva na skromen način pričeli letošnjo sezono. Opaziti je bilo nekatere novosti, kot lepo teraso ob potoku, dalje nekaj novo postavljenih miz in klopi, pa tudi okolje je dodatno urejeno.

Pa prepustimo besedo enemu izmed gostov v kampu Menina.

Heinrich Jurock je preživel svoje dopustne dni že lani s svojo soprogo Korneiljo v kampu Menina. Prijeten sogovornik iz Nizozemske je že kar prijatelj Jugoslavije, kot to sam poudarja. Bil je že večkrat pri nas za daljši čas in pozna zelo dobro našo turistično ponudbo. Je velik ljubitelj bivanja v naravi, zato je raje v kampih, kot v hotelu. Pravi, da že od svojega 16. leta starosti tabori, danes, ko je star 73 let, svojega počitničenja tudi ne namerava spremeniti!

Zakaj prihaja k nam? Ker se nama dopade, ker je krajina izredna in ker so ljudje dobri in prijazni, pripije Heinrich Jurock. Kdor ljubi naravo, ta najde pri vas vse kar išče, ob tem hiti sogovornik zatrjevati, da je najbolj zadovoljen v Sloveniji, ki je tudi najbolj zelena. Rad pripoveduje, kako se mu je v Ljubljani pokvaril avto in ga je neki mladi „cestni vitez“ privlekel do delavnice in mu oskrbel popravilo. Tega ne

more pozabiti, pa še to tudi ne, da ta mladi človek ni maral za svojo uslugo niti pare. Seveda je doživel tudi primer, ko mu je bilo nekaj orodja odnešene-ga, pa kaj bi to, ko pa drugje niti avtomobili niso varni. Ko nanese beseda na kamp Menina, Heinrich Jurock zelo prepričljivo poudari, da vlada tu družinsko razpoloženje, saj se lastnika trudita, da bi vladalo v kampu dobro sožitje in to jima uspeva, kot le malo kje. Starejšemu človeku to še posebno veliko pomeni! Pa tudi ljudje v okolici so odprti, prijazni in gostoljubni, zato ni nič nenavadnega, da te kje povabijo medse in ti postrežejo z domačo pijačo. Slednje seveda ni omembe vredno, pač pa družabnost, ki pomeni tujcu veliko, saj se počuti bolj doma.

Zakonca Jurock sta večna popotnika, saj prepotujeta letno tudi do 50.000 km. Prav zato lahko presojata kako je pri nas. Kamp je v izgradnji in seveda še marsikaj manjka, vendar pa je nenadomestljiva domačnost v njem in dobro sožitje med gosti, to pa je prednost pred mnogimi, ki so seveda do kraja urejeni in zato morda tudi delujejo precej dolgočasno. Sicer pa nadomesti mogoče pomanjkljivosti prekrasna narava sredi katere je kamp. Takšen kakršen je, je zelo privlačen, posebno za Nizozemce, ki so radi v hribovskem okolju.

Cornelia in Heinrich Jurock

Krajevni praznik Nazarij

V spomin na partizanski napad na Kokarje praznuje krajevna skupnost Nazarje svoj praznik. Letos so pripravili še celo pester spored prireditev. Vključili so tudi 2. Dan savinjskih lovcev, ko so že v soboto, dne 9. junija odprli lovsko razstavo v Nazarjah, sledila je slavnostna seja izvršnega sveta SO Mozirje in podelitev priznanj zaslužnim lovcem, predvajali so lovske filme in film Poslednja oaza. Dan kasneje so se lovci pomerili na strelišču Pobrežje v streljanju. Popoldne istega dne so razglasili rezultate in razvili prapor Zveze lovske družin Celje. Sledila je lovska zabava s srečelovom. Vse priprave je tokrat prevzela lovska družina Dreta iz Nazarij.

Krajevna skupnost pa je svoj del praznovanja pričela s slavnostno sejo skupščine KS Na-

zarje. Na njej so podelili priznanja in se spomnili padlih borcev in žrtev fašističnega nasilja s polaganjem venca pred spomenik NOB. Gasilsko društvo Nazarje pa se je vključilo v spored s praznovanjem 60. obletnice obstoja. Svojemu namenu so predali nov gasilski avtomobil in podelili priznanja zaslužnim gasilcem. Prav svečano bo v nedeljo, dne 24. junija ob 15,30 v Gorici ob Dreti, kjer bodo praznovali obletnico obstoja (60 let) in pripravili mimohod gasilcev in zborovanje. Ob Dnevu borca bodo proslavili 40. obletnico ustanovitve prvega štajerskega bataljona VDV v Potoku. Pester spored praznovanja krajevnih skupnosti Nazarje je bil pripravljen skrbno, pa tudi varčno, vendar pa daje vsebina prireditev dovolj prepričljiv vtis dostojnega spomina na dogodke izpred dolgih let.

Med razvitjem prapora Zveze lovske družin Celje v Nazarjah. Slavnostni govornik je bil Vid Jerič, predstavnik pokroviteljev sta bila Alojz Plaznik za SO Mozirje in inž. Drago Urank za GG Nazarje. Na slovesnosti so podelili zaslužnim lovcom odličja, priznanja pa sta prejela tudi SO Mozirje in GG Nazarje. Dopoldne je bilo strelsko tekmovanje v Pobrežju. Skupinsko so zmagali LD Skale pred Preboldom in Žalcem. Posamično pa Mirko Ocep iz Tabora pred Janezom Blažičem in Poldetom Traverjem iz LD Skale. Prehodni pokal SO Mozirje je osvojila LD Luče.

Odprava na Grönlandijo

Zgornjesavinjska alpinistična sekcija je izbrala izmed svojih članov skupino 7 alpinistov, ki so se podali na Grönlandijo z namenom, na ledeniku Kristians opraviti prve pristope na doslej še neosvojenih vrhovih. Večina dežele kamor so potovali naši alpinisti je pod snegom in ledom. Načrt, ki so si ga zadali naši alpinisti je dokaj zahteven, zato jih vodi najizkušenejši med njimi Silvester Jošt. V odpravi so še: Ana Laznik, Ludvik Petek, Marjana Skornšek, Tone Pavlič, Jože Ošep

in Andrej Grudnik. Pokrovitelj odprave je Cinkarna, sredstva pa so prispevali še TKS Mozirje, Elkoj, ZKZ Mozirje, del sredstev so člani odprave sami prislužili. Zanimivo potovanje bodo opravili najprej s kombijem, ker so cene letalskih kart visoke. Nato pa z letalom do Kulusuka, od tam pa do ledenika Kristians. Odprava bo imela na voljo 14 do 18 dni za plezanje. Ta dežela postaja zadnje čase zelo mikavna točka za alpiniste vsega sveta.

Brunarica v Solčavi

Turistično društvo Solčava je za svoje društvene potrebe sklenilo postaviti v kraju brunarico. V njej naj bi bila turistična pisarna in prodajalna spominkov, pa še prostor za narodopisne predmete. Zataknilo se je pri lokaciji, prvi Valentin Vide. Sedaj so izgleli, da bi se to vendarle uredilo in brunarica naj bi stala nasproti večnamenske stavbe v središču kraja. Seveda pa še ni dokončnega dovoljenja. Prvotno so želeli pridobiti za svoje društvene potrebe prostore, ki jih je prej imela krajevna skupnost, žal se to ni uresničilo. Pri Vidrovih pa raste družina in je nevzdržno, da bi bila pisarna društva v dosedanjih prostorih. Kot menijo v društvu je vse skupaj povzročilo dodatne stroške.

ker morajo za gotovo brunarico plačevati ležarino. Društvo rabi svoj prostor, saj je v času sezone to potrebno, sicer pa je dejavnost že tako razširjena, imajo kioski za spominke in kočo pod slapom Rinka, da brez lastnih prostorov ne bo šlo.

V krajevni skupnosti so dali soglasje za postavitev brunarice, vendar menijo, da je bila odločitev TD Solčava glede nabave brunarice prehitra. Naprezajo se, da bi zagotovili bencinsko črpalko v kraju, tam pa bi tudi lahko uredili prostor za turistične informacije. Bojijo se namreč, da bo težko zagotoviti stalno prisotnost osebe, ki bo lahko dajala turistom potrebne informacije.

Delo KS morajo poznati vsi krajanj

V krajevnih skupnostih se v glavnem veliko in odgovorno dela. Vedno znova pa se ugotavlja, da o vseh prizadevanjih sveta KS krajanj le malo vedo. Poskusi, da bi v občinskem glasilu prišle bolj do izraza krajevnih skupnosti in njih delo, je naletelo na težave, ker ni dopisnikov, ki bi redno obveščali javnost o krajevnih prilikah.

Zato so ponekod sklenili občasno obveščati krajanj s pisnimi viri. Tako so v Lučah izdali izčrpen zapis o načrtih krajevnih skupnosti, ki je prišel v sleherni hišo tega območja. Podobno so naredili tudi v Nazarjah, kjer občasno natisnejo Informator, glasilo krajevnih skupnosti. Verjetno bodo tem zgledom sledili še druge. Vsekakor se da kraj in prebivalce na cenen način dobro obvestiti. Prav bi bilo, da

pri skupščinah živijo odbori za obveščanje. Potem bi najbrže tudi več pisali v občinsko glasilo. Vendar, dejstvo je, da se premika. Obveščanje je pač naloga, ki zahteva nekoliko več in preudarnega dela, vendar pa je predpogoj dobrega sodelovanja v vseh sredinah.

Ob koncu šolskega leta so na šoli Gornji grad izdali 3. številko svojega glasila Z bregov Drete. Uredniški odbor (Olga Presečnik, Lilijana Rihter in Damjana Hrovat) si je prizadeval, da bi bila vsebina pestra. K temu je odločilno pripomogla mentorica Darinka Vodušek.

Sicer pa je treba povedati, da si naše šole prizadevajo gojiti dopisništvo in povsod skrbijo za lastna glasila.

UPOKOJENCEM MOZIRJA!

Na podlagi programa aktivnosti društva nameravamo organizirati enodnevni zlet z avtobusom za dvojce izmed navedenih relacij: na Dolenjsko, na Ptuj in na Pohorje.

Za dvojce od treh navedenih smeri smo se odločili zaradi lažje izbire zainteresiranih.

Smer z najnižjim številom prijav bo odpadla. Izleta bi bila predvidoma v soboto 14. ali 21. in 28. julija, ali pa na drug dan v tednu.

Prijave zbiramo v društveni pisarni 20. in 27. junija ter 5. julija od 9. do 12. ure, vendar le do polne zasedbe avtobusa.

S prijavo pobiramo tudi akontacijo lastne udeležbe po 700.- do 800.- din na osebo. Podrobnejše informacije ob prijavah.

Predvidena naslednja naša akcija bo družabno srečanje na enem primernem kraju, nedaleč iz Mozirja. O tem bomo sporočili v eni naslednjih števil Savinjskih novic.

Zaradi neinformiranosti o smrti člana društva se žal pripeti, da umrlega ne pospremimo z društvenim praporom. Vljudno prosimo v izogib takih primerov svojce, da o smrti oziroma pogrebu seznajajo področnega poverjenika društva ali pa predsednika oziroma tajnika društva.

Vsem, ki ste kakorkoli pomagali ali sodelovali pri organizaciji RAZSTAVE ROČNIH DEL, ki je bila nad pričakovanjem obiskana se društvo iskreno zahvaljuje.

Kresna noč na Rečici

KPD „Franc SKOK“ Rečica ob Savinji prireja v soboto 23. 6. 1984 ob 20. uri KRESNO NOČ. Kakor v lanskem letu, bodo tudi letos poskrbeli za kulturni program, na katerem bodo sodelovali: moški pevski zbor Rečica, učenci Osnovne šole in dekliški oktet.

Prireditve bo na igrišču ob kresu. Po končanem kulturnem programu, bo zabava s plesom.

Spet bo vaška olimpiada

Kje drugje kot na Rečici! Mladinci so letos poskrbeli za razna presenečenja v svojem. Že znanem duhovitem sporedu. Sodelovali pa bodo tudi mladi iz Železne kaple. Verjetno se mnogi zanimajo kdaj bo spet na Rečici veselo v znamenju olimpiade, zato povemo, da bo to 30. junija in 1. julija letos.

Kaj se bo dogajalo? V soboto bo otvoritev slikarske razstave v avli osnovne šole ob 20. uri, uro kasneje pa ste vabljeni na zabavni večer v prosvetnem domu na Rečici.

V nedeljo, 1. julija bo ob 9. uri turnir v ženskem malem nogometu, ob 15. uri pa nastop plesne skupine. Pol ure kasneje je pričetek tekmovanja in

pred tem še predstavitev skupin, ki bodo nastopale. Ob 19. uri bo razglasitev rezultatov in podelitev nagrad. Vsi seveda pričakujejo tudi veseli del, ta bo po končanem programu. Zabavali pa vas bodo Koroški orli.

Posebno obvestilo prireditelja! Tekmovanja v malem nogometu se lahko udeležijo vse skupine, ki se bodo prijavile do 28. junija 1984. Kje se naj prijavi? Pri OK ZSMS Mozirje ali pri predsedniku Športnega društva Mladost na Rečici.

Mladi z Rečice vabijo k sodelovanju vse, ki se želijo dobro zabavati in v tekmovalnih večerih dokazati svoje sposobnosti!

Strelci v počastitev praznovanj

Občinska strelska zveza Mozirje je v počastitev praznika 27. aprila 1984 „Dneva OF“ organizirala strelsko tekmovanje z MK puško. Tekmovanja so se udeležili strelci iz OSO, DPO in društev. Zaradi izredno slabega vremena se je tekmovanja udeležilo le sedem tričlanskih ekip, kar je glede na število strelcev vsekakor premalo. Prvo mesto je osvojila ekipa Lovske družine Solčava, drugo in tretje mesto pa sta osvojili ekipi iz OSO Šmartno — sekcija Bočna. Od posameznikov pa so bili najboljši: Kolar Ciril iz Bočne, drugi je bil Prodnik Marjan iz Solčave, tretji pa Podbrežnik Franc tudi iz Solčave. Najboljšim trem ekipam so bila podeljena pismena priznanja, posameznim trem uvrščenim pa medalje.

V počastitev 25. maja „Dneva mladosti“ pa je bilo izvedeno strelsko tekmovanje z zračno puško prav tako tudi na strelišču v Mozirju. Nastopile so tričlanske ekipe pionirjev in mladincev iz OSO ter OŠ v občini. OŠ Mozirje so zastopale tri ekipe pionirjev in dve ekipi mladincev. OŠ Solčava ekipa mladincev in ekipa pionirjev za OŠ Ljubno. Iz OSO pa sta se tekmovanja udeležili le dve ekipi mladincev in to iz Solčave in Šmartnega sekcije Bočna. Ekipno so se tekmovaleci uvrstili takole: Prvo mesto od mladincev je osvojila ekipa iz sekcije Bočna, druga je bila ekipa iz OŠ Solčava, tretja pa ekipa OSO prav tako tudi iz Solčave. Ekipna razporeditev pionirjev pa je bila: Prvo mesto OŠ Ljubno, drugo in tretje mesto pa je pripadalo ekipama iz OŠ Mozirje. Posamezna uvrstitev mladincev: Žehelj

Dušan iz sekcije Bočna prvi, drugi je bil Klemenšek Stanko iz Solčave in tretji Vodlan Jani sekcija Bočna. Od pionirjev pa so bili najboljši: Hajdinjak Tine OŠ Mozirje, Kralj Aleš in tretji Hofbauer Stanko oba iz OŠ Ljubno. Prvo uvrščeni ekipi pionirjev in mladincev sta prejeli pokale, najboljši posamezniki pa diplome. Obe tekmovanji je vodil Farbaš Stevo, ki je pred kratkim prevzel dolžnosti predsednika sodniške komisije OSZ Mozirje.

Na OŠ Mozirje je bil dne 22. 5. 1984 organiziran tako imenovani obrambni dan. Pripadniki TO SO Mozirje so tekmovalec pokazali sredstva za zveze in novejšo oborožitev, predstojnik PGD Mozirje Lukše Viktor pa je mladince seznanil še s protipožarno zaščito. Najbolj privlačna za večino tekmovalec pa je bila zadnja delovna točka, to je streljanje. Dekleta so streljala z ZP, fantje pa z MK orožjem. Pod dobrim vodstvom, kista ga izvedla mentorja Kuster Vlado in Omladič Franc — ml. je tekmovanje potekalo varno in tekoče, rezultati pa so bili zadovoljivi. Od fantov so bili najboljši: Kolenc Andrej, drugi je bil Klemenšek Karl, tretji pa Golčnik Marjan. Od deklet pa je bila prva Cigale Irena, druga Trnovšek Klavdija in tretja Potočnik Pavla.

Vso šoloobvezno mladino vabimo, da se vključujejo po OŠ v tako imenovane „Obrambne krožke“ kjer se boste pod mentorstvom usposabljali v streljanju in nekaj uric tedensko uživali v tovrstnem športu, ki mu je v sedanjem času dana še posebna pozornost.

S. PUNGARTNIK

Sindikalni šport

Komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem svetu zveze sindikatov Mozirje, je v sodelovanju z OO ZSS Železarna Ravne TOZD KOVINARSTVO Ljubno in konferenco OO ZSS ELKROJ Mozirje, organizirala sindikalni prvenstvi v košarki za moške in odbojki za ženske in moške za leto 1984.

Prvenstvi sta se že po tradiciji odvijali v telovadnici osnovne šole v Gornjem gradu in trdimu hku, da sta izredno lepo uspeli. Za to gre pohvala predvsem obema organizatorjema. Razveseljuje pa tudi množičnost, saj je na obeh tekmovanjih sodelovalo kar 21 ekip.

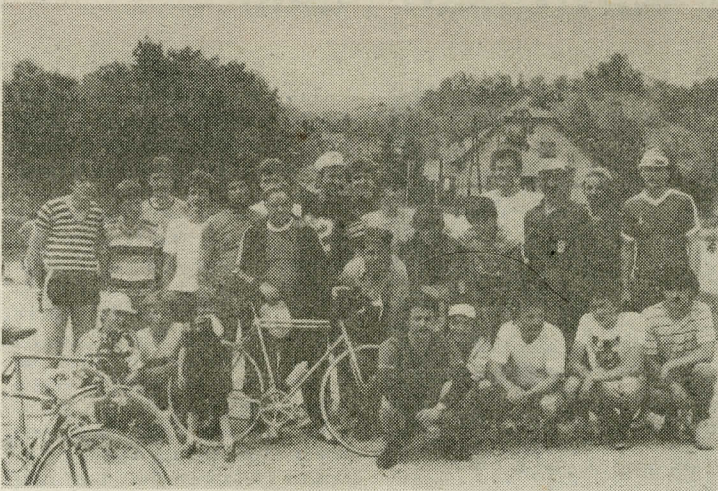
Pokale in diplome so zasluženo osvojile naslednje ekipe:

Košarka moški: 1. mesto ŽELEZARNA RAVNE TOZD KOVINARSTVO Ljubno, 2. mesto ELKROJ MOZIRJE TOZD KONFEKCIJA, 3. mesto GLIN NAZARJE — DSSS

Odbojka ženske: 1. mesto ŽELEZARNA RAVNE TOZD KOVINARSTVO Ljubno, 2. mesto ELKROJ MOZIRJE TOZD KONFEKCIJA, 3. mesto GLIN NAZARJE — DSSS

Odbojka moški: 1. mesto ŽELEZARNA RAVNE TOZD KOVINARSTVO Ljubno, 2. mesto GLIN NAZARJE TOZD IVERNA, 3. mesto GLIN NAZARJE TOZD ENERGETIKA

V. LAMUT

Skupina kolesarjev ŠD Lipa iz Šmartnega ob Dreti po prihodu v Savinjski gaj v Mozirju. Za njimi je bila že dolga pot. Ob kolesu stoji prizadevni pobudnik športnih dejavnosti v kraju Ivan Glojek.

100 kilometrov s kolesi

Kolesarski maraton je Športno društvo Lipa tudi letos pripravilo. Gre za tretjo takšno prireditev. Proga je bila dolga 100 km in je peljala po zelo zahtevnem predelu in sicer iz Šmartnega preko Černivca v Kamnik in nazaj preko Motnika, Vranskega v Savinjski gaj,

kjer so podelili srebrne značke vsem udeležencem, teh je bilo 35. Najstarejši med njimi Ivan Glojek, ki je maraton vodil, ima že 71 let!

Letošnjo prireditev je zagretil smrtni primer, ki je iztrgal med vožnjo iz njihovih vrst Stanka Brica.

Tudi spoznavanje orožja je sestavni del obrambne vzgoje. Zanimanje za orožje je seveda veliko, zato ni naključje, da so razlagi kapetana Janeza Štiglica vsi pozorno prisluhnili.

Ko da bi šlo zares ...

V mozirski šoli so imeli obrambni dan. Okoli 8. ure je sirena opozorila na preplah. Otroci so na najhitrejši način tekli iz šolskega poslopja. Mnogi so skakali kar skozi okna in tekli na zborni mesto proti strelišču. Tam so v skupinah prisluhnili besedam družbenopolitičnih delavcev o pomenu priprav na odpor in ravnanje v primeru vojne. Imeli so pouk na varnih mestih, pozneje pa so jim pripadniki TO predstavili razne vrste orožja, ki je posebno pritegnilo pozornost šolskih otrok. Sicer pa so zastavili izredno obsežen načrt te vaje pri kateri so poleg mentorjev v šoli

sodelovali še predstavniki vrste organizacij izven nje. Tako so se otroci seznanili tudi z gasilskimi aparati, opremo civilne zaščite, taborniško organizacijo, streljali so z zračno puško in si ogledali poučne filme iz področja SLO in družbene samozaščite. Ocena je bila, da je bilo sodelovanje vseh zadolženih zelo dobro, da so šolski otroci pokazali ustrezno razumevanje za vajo, skratka, vaja je uspela, ker je bila temeljito pripravljena.

Zaključek pa je izzvenel v želji, da bi vseh teh veččin ne bili prisiljeni uporabiti, vendar pa jih moramo dobro poznati.

Košarkarji Kovinarstva Ljubno so trikratni prvaki v sindikalnih tekmovanjih

Preizkus znanja

Zveza rezervnih vojaških starešin ima obsežen načrt dela. V okvir tega spada tudi sprotno preverjanje večšin potrebnih za SLO in družbeno samozaščito. Tako so sklicali rezervne vojaške starešine naše občine na preizkus znanja v Mozirje, kjer so v bližini strelišča vadili in na njem streljali s pištolo.

Priprave za takšno srečanje so zelo zahtevne in odgovorne. Tudi tokrat so se v občinskem odboru ZRVS Mozirje dobro izkazali, saj je streljanje, testiranje in taktične vaje potekalo uspešno. Prav taktične vaje so važen del načrta usposabljanja in preverjanja znanja.

Udeležba je bila dobra, saj so našli kakih 180 udeležencev, ki so si prizadevali dokazati svoje znanje posebni komisiji ZRVS.

INTEGRAL

Medkrajevni potniški promet

SAP LJUBLJANA n. sol. o.

TOZD POTNIŠKI PROMET

PREVALJE

Perzonalni 48
Telefon: (062) 851-191, 851-346, 851-171

OBVESTILO

Delitev bonov za bencin in diesel gorivo za obdobje JULIJ—AVGUST—SEPTEMBER bo po krajevnih skupnostih v ČETRTEK, 28. 6. 1984 od 7. do 18. ure in v PETEK, 29. 6. 1984 do 14. ure na se-dežu občine.

Po tem datumu se bodo boni delili šamo ob SREDAH od 7. do 16. ure.

SLOVENSKE ŽELEZARNE
ŽELEZARNA RAVNE
n. sol. o.
RAVNE NA KOROŠKEM

PROIZVAJAMO:

- toplo valjane profile
- odkovke
- jeklene ulitke
- hladno preoblikovano paličasto jeklo
- grelni žico
- stroje za mehanično preoblikovanje
- sestavne dele strojev in naprav
- listnate vzmeti
- pilger valje in trne
- valje za hladno valjanje
- stroje in orodja na pnevmatični pogon
- industrijske nože
- orodje iz brzozreznih in drugih jekel
- kolesne dvojice
- nerjavne armature
- orodne plošče za plastiko in tlačni liv (P in K normalije)
- pile in rašpe

Poslujemo v slovenskem jeziku.
Priporoča se lastnik Franc Kušej

Elektro inštalacije in ostale elektro usluge izvajam.
Material zagotovim. Miran Remenih, Šentjanž 61,
63332 Rečica ob Savinji, telefon 831-454.

Njene rdeče ustnice pa poslednjič poljubljale zmrznjeno in okrvavljeno zemljo.

Takoj smo jo odnesli v bližnji zaklon. Bili smo prepričani, da še ni vse končano, da ji bomo še lahko nudili pomoč. Toda Nada ni bila več živa. Nastala je mučna tišina, ki je tesnobo še stopnjevala. Ko je ležala pred nami, je bila tako naravna, da se mi je zdela kot, da njene oči utripajo, ustnice pa kot da bodo zdaj pa zdaj spregovorile.

Tema je hladno in nežno legla na njene veke.

Pogled komandanta Dragota je bil eno samo vprašanje. Gledal nas je presenečeno in nazadnje le vprašal, ali Nada res ni več živa? Molče smo mu odgovorili. Vest, da je padla, ga je močno prizadela. Njegov obraz je postal razburzan s hudo bolečino. Tako je ugasnilo življenje mlade partizanke, ki se je toliko razdajala s svojo ljubkostjo, iskrenostjo in tovarštvom. Njen edinstveni svet je bil kar prekrhek in prenežen za ta surovi svet.

Bilo je še mračno svinčeno jutro, težki oblaki so viseli nad kopastimi grebeni zasneženega Pohorja, ko smo zapustili bojišče in

II. četa II. bataljona Pohorskega odreda in kasneje Zidanškove brigade, katere sem bil jaz komandir, je slikana na pohodu nad Dovžami — Mislinjska dolina pozimi 1943/1944. Jože Hren Aki 2. v koloni z mitraljezom v rokah.

se podali na zadnjo pot z našo Nado.

S težko bolečino v srcih smo se v dolgi koloni počasi pomikali po grabnu ob Dravinji, nato pa po vijugasti hribovski stezi na Pohorje.

Peljali smo jo na vprežnem vozičku. Ko sem jo držal za roke, da ne bi zdrsnila z voza, se mi je zdela, da je še živa. Njen obraz še nikoli prej ni kazal toliko

nedolžnosti in tako zgovorno težkega trpljenja.

Na pokopališču Sv. Kunigunde smo našo Nado položili v prerani grob.

Ob grobu smo onemeli ob spoznanju, da smo za vedno izgubili našo Nado. Obrazi vseh so postali zamišljeni in molčeči. In tako je bela krsta z 18. letno Nado utonila za vedno.

Tako je ugasnilo življenje naše partizanske Nade, ki se je tolikokrat razdajala borcem s svojo ljubkostjo, iskrenostjo in tovarštvom.

Sproščena in vedno naravna je s svojo navzočnostjo izzivala spoštovanje, pomešano z občudovanjem vsakogar. Vedno, ko je le utegnila je prišla in prisledla zdaj k nemu, pa zopet k drugemu, ter zmeraj vsakomur povedala kaj veselega nato pa vstala in vzravnano odšla.

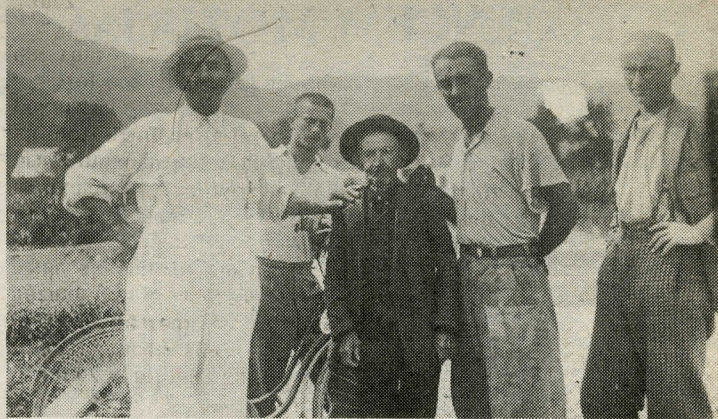
Na pohodih je bilo njeno telo kot bi imelo peruti. Videti je bila kot, da plava v daljavo in pa, da se zopet vrača v kolono.

Nje niso krasile zapestnice zlata, veržice in prstani z dragimi kamni, temveč usnjeni vojaški opasač z naramnico, za pasom pa pištola in dve ročni bombi.

Zemlja za katero se je tako junško borila in za katero je dala svoje mlado življenje je popila njeno kri in jo vzela k sebi.

Čeprav so minila že tri desetletja pa še vedno ni utonila v pozabo, še vedno nas družijo tisto za kar si žrtvovala ti in še mnogo naših deklet in fantov — svoja mlada življenja.

KONEC

Ko so gradili cesto skozi Pusto polje. Na sliki z desne kokarski župan Jože Partl, v sredini Andrejčkov Anzek in Franc Cajner (z roko na rami Anzeka).

Veterinarsko dežurstvo

18. 6. do 24. 6. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
25. 6. do 1. 7. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
2. 7. do 8. 7. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-017
9. 7. do 15. 7. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
16. 7. do 22. 7. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179

Kino Mozirje v juliju

3. ZARJA LAŽNIH BOGOV — italijanski film — akcijski
5. RESNIČNE ZGODBE VI. DEL — zah. nemški film — erotična komedija
7. 8. NA ZLATEM JEZERU — ameriški film — drama
10. LULU — francoski film — erotična drama
12. VZTRAJNO ZAPELJEVANJE — ameriški film — triler
14. 15. BUD JAH NA ZAHOD — italijanski film — komedija
17. GRNI PIRAT — italijanski film — avanturistični
19. PODGANE NA ASFALTU — mehiški film — kriminalka
21. 22. MORILEC IZ SLUŠALKE — ameriški film — triler
24. NENAČAVEN ROP — avstralski film — kriminalka
26. PRIHAJA NINJA — ameriški film — kung-fu
28. 29. SMRT V ULICI ANGELOV — avstralski film — kriminalka
31. ČLOVEK — PAJEK PROTI „ZMAJEM“ — ameriški film — avanturistični

Matična kronika za maj

POROKE: 1. ATELŠEK Franc, star 24 let, elektrotehnik iz Savine 91 in LENKO Marija, stara 25 let, delavka iz Primoža 66. 2. MOČNIK Mirko, star 27 let, brušilec iz Lokovice in KOVAC Marija, stara 20 let, prodajalka iz Ljubnega 152. 3. MOLČNIK Viktor, star 33 let, tesar iz Podveže 40 in NAGERNIK Jožefa, stara 32 let, prodajalka iz Mečice. 4. ERMENC Karol, star 25 let, gradbeni tehnik iz Potoka 22 in SLOKAN Barbka, stara 23 let, ekonoški tehnik iz Nazarij 86. 5. PRISLAN Stanko, star 23 let, obrat. električar iz Radmirja 7 in OBLAK Cvetka, stara 22 let, ekonoški tehnik iz Šmihela 306. **TESOVNIK** Nikolaj, star 28 let, gostilničar iz Savine 15 in POTOČNIK Marija, stara 22 let, auslužbenka iz Mozirja 312. 7. BASTIL Marko, star 24 let, rezkalec iz Homeč Brda 6 in ČEPLAK Petra, stara 20 let, ekonoški tehnik iz Bočne 27. 8. MLINAR Martin, star 32 let, lesni tehnik iz Šentjanža 40 in POLIČNIK Ivica, stara 19 let, trgov. manipulant iz Polja 45. 9. RETKO Alojz, star 24 let, električar iz Planine 1 in PODKRIŽNIK Kristina, stara 19 let, trgovka iz Tera 78. 10. JEDLOVČNIK Edvard, star 30 let, tehnični risar iz Šmartnega ob Paki in PETRIN Jožica, stara 21 let, kemijski tehnik iz Rečice/S 49.

SMRTI: 1. UNOVT Amalija, stara 93 let, upokojenka iz Rečice/S 58. VENEK Alojz, star 72 let, upokojenec iz Dol. Suhe 17. GOSTEČNIK Ivan, star 82 let, upokojenec iz Rečice/S 35. SKOK Janko, star 35 let, kmet iz Rovta pod Menino 10. POTOČNIK Jožef, star 50 let, žerjavovodja iz Ljubnega/S 40. PAVLIČ Marija, stara 80 let, upokojenka iz Ljubnega/S 26. DEŠMAN Martin, star 37 let, inv. upok. iz Tera 17. 8. PEČNIK Stanko, star 54 let, kmet iz Lepe njive 51. POCAJT Jurij, star 76 let, upokojenec iz Mozirja 169. LOČAN Terazija, stara 71 let, preužitkarica iz Ljubije 15. ŠTEHARNIK Ana, stara 88 let, upokojenka iz Raduhe 43. MATJAŽ Ivana, stara 65 let, upokojenka iz Tiroseka 56. SKOK Marija, stara 84 let, upokojenka iz Gornjega grada 48. PETEK Jožefa, stara 69 let, kmetovalka iz Tiroseka 33.

Nové knjige v knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Smith: Vozovnič za pokel. Mishima: Hram jutranje zarje. Mishima: Angelov propad. Bor: Janko in druge zgodbe. Lokar: Samogoverniki
II. STROKOVNA LITERATURA: Kemiki skozi stoletja, Pešjak: Kuhajmo v mikrovalovni pečici. Bojevniki za mir I., 2. Trstenjak: Ekološka psihologija, Zbirka Priroda Jugoslavije v 4. delih. Kumar: Slovenske muzejske lokomotive. Škodnik: Od invalidskega do partizanskega pevskega zbora. Oman: Moj bio-vrt. Boj pod Olimpom. Hrnčević: Svjedočanstva. Papotnik: Tehnična vzgoja: metodika, Filozofija skozi psihoanalizo

III. MLADINSKA LITERATURA: Lokar: Na pot, Musierowicz: Kaj imam, Špur: Pri materi, Potrč: Pravljice o Vanču, Kitajske pravljice, Južnokitajske pravljice

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občinske Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografska priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka: 52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavek, filmi in prelom DITC, toz Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Okrogle iz doline

Svojčas, ko še ni bilo radia in televizije, so bili ljudje veliko bolj družabni. Zbliževalo jih je delo, pa tudi želja po razvedrilu. Za prijetno počutje so poskrbeli posebeži, ljudje, ki so s svojimi domislilicami in dovtipi znali pričarati smeh in vedro razpoloženje. Eden takšnih je bil Pušnakov Tinča. Med prebivalci Ljubnega ni bil nič manj znan kot župnik, priljubljen pa veliko bolj. Župnik Jože je pridigal o odbi božji in večnem peklu, Tinča pa ih vedno kratkočasil in razveseljeval.

Nekega dne sta se župnik in Tinča rečala ravno pred Brtotovo gostilno. Tinča je dvignil klobuk in pozdravil, upnik odzdravil. Še nasmehnila sta se drug drugemu. In zakaj ne? Tinča ni bil hudoben človek, župnik pa kot dušni pastir sploh ni smel biti. Z velikim ležnikom, svojim stalnim spremljevalcem, je hudomušno dregnul v Tinča, rekoč:

„Tinča, če se mi takoj zdajle nekaj lažeš, ti dam za liter vina!“ in pokazal e na vrata Brtotove gostilne.

„Zdajle?“ je zategnjeno ponovil Tinča. „Zdajle ne utegniva! Vi morate akaj grov v zvonik! Ravno k vam sem il namenjen, pa sva se srečala in tako e še bolje.“

„Jaz, v zvonik?“

„Ja! Saj veste, da ste najeli urarja, ki popravlja cerkveno uro. On vas prosi, da pridete. Rekel je, da ste pri vseh ečeh zelo natančni, najbrž gre za ečjo okvaro in bodo stroški. Sam si te upa o ničemer odločiti... Zgoraj vas čaka,“ je prepričevalno dostavil.

„Oh, mamka božja!“ je vzdihnil župnik. „Ze po lepem ravnem komaj sapo lovim, zdaj pa naj grem gor v line...? Nejevoljno je stresel svojo osivelo glavo, a vendarle zakoračil proti cerkvi. Tinča je gledal za njim in se poredno nasmihal, nato pa zavil v gostilno. Počasi je izpraznil naročeni „firkelje“ vina, ga plačal, potem pa odšel na prag čakati župnika.

Znano je, da jeza daje moč in korajžo, in župnik jo je s pravim mladeniškim korakom primahal iz zvonika. Dežnik je vihtel kot bi sukal gosposko paličico, da je ta prhotal kakor bi imel krila. Preden se je Tinča zavedel, ga je pošteno mahnil po hrbtu. Ne brez posledic. Rezko je počilo in župniku je v rokah ostal le dežnikov ročaj.

Tinča se je prešerno zasmejal.

„Saj ste rekli naj se vam zlažem. Pa sem se... Z vašim dovoljenjem!“

„In za liter vina, lump prebrisani!“

„Seveda! Zato sem vas kar tule počakal.“

„Si pa falot vseh falotov!“ se je hudoval župnik. „Spravil si me v zvonik, dežnik sem zlomil, pa še za liter vina ti moram dati.“

„Zakaj ste pa stavili! Z veseljem se vam zlažem tudi zastoj,“ je Tinča odkritosrečno priznal, zraven pa se še vedno glasno in sproščeno smejal.

Njegov smeh je udobrovoljil tudi župnika. Razgreti in potni obraz se mu je razlezel v prijazne, dobrodušne poteze. Preden sta stopila v gostilno sta se oba vedro smehljala.

ŠTEFKA PETEK

*Slovo oči planinarje, iz kota
Ko odhajam dol s planine
sre me je žalostno,
al za letos, al za vselej
tukaj jemlem zdaj slovo?*

*Kaj purne čas prehodim
to zastito je očem,
da nam solj le malo spolni,
to pa le predobro vem.*

*Dol v dolini mi prijetno,
sre hupem naraj,
na pla miru, kjer v polotku
zame je sameljski raj.*

*Lastavice odlotele,
hladen veter je zavel,
rožice so odvetile
jaz pa sem še osivel.*

*Vsaka zima onkrat mine
prisnehlja se zopet maj,
rožice spet zacvetijo,
u mladosti mi naraj.*

Robanov Jože je mnogokaj napisal. Tako je ohranil marsikatero šego in običaje iz okolice Solčave. Med drugim je napisal tole pesem in jo poklonil Riharjevemu Gustlnu.

Blaž Arnič (1901 — 1970)

Muzikolog Andrej Rijavec ga v svojem pregledu Slovenske glasbene dela, od koder povzemam podatke, imenuje za enega „izmed najbolj izrazitih slovenskih simfoničnih skladateljev tega stoletja“.

Rodil se je 31. januarja 1901 v Strmcu (Strmčkem Vrh) na kmeiji Zalesnik. Kompozicijo je najprej študiral na konservatoriju v Ljubljani in nato na Novem dujaškem konservatoriju pri Rudolfu Niliusu (v letih 1930-32), popolnjeval pa se je v Varšavi (1938) in Parizu (1939). Poučeval e glasbo v Bolu na otoku Braču (1934-35) in na srednji šoli ljubljanske Glasbene akademije (1940-43). Po internaciji v koncentracijskem taborišču Dachau (1943-45) je predaval kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Umrl je 1. februarja 1970 v Ljubljani.

Pod vplivom Brucknerja in uske peterice je oblikoval svoj izaz, ki bi ga lahko imenovali teoromantični realizem in ki je povezan z naravo in slovenskim človekom. Kot skladatelj ni mogel nimo ljudske glasbene govorice: V svojih delih skušam združiti... n oživiti predvsem duha in azpoloženja ter čustvovanje ljud-

ske glasbe, ne da bi se pri tem posluževal citatov ali prenašal dobesedno njen jezik v svoja dela.“

Arnič je napisal vrsto zanimivih zborov, samospenov, klavirskih in komornih del, vendar ga te glasbene oblike v glavnem niso preveč zanimale. Ostal je izrazit simfonik. Posebej velja omeniti kantato Z vlakom na Župančičevo besedilo za mešani zbor, vokalne soliste in orkester (nastalo leta 1954).

Njegovih devet simfonij ima konkretne naslove; najbolj so znane četrta in zadnje štiri. Prva — Te Deum (1932) — je pravzaprav kantata, ker vključuje zbor z besedilom znanega latinskega psalma, druga — Simfonična rapsodija (1933) — se vsebinsko prav tako navezuje na psalm, tretja — Resurrectionis — pa je iz let 1931-42. Četrta simfonijsa — Duma (1933) — obsega štiri stavke, od katerih je bil zadnji skomponiran na besedilo Otona Župančiča. V celoti je bila prvič izvedena leta 1948, njen drugi in tretji stavek pa je že deset let prej v Ljubljani izvedel dirigent Lovro Matačić (rojen 1899), ki je danes eden največjih dirigentov na svetu. Ob tej izvedbi je med drugim izjavil:

„Ob praznovanju nekega pomembnega preroke, toda po mojem skromnem mišljenju pomeni ta mladenič pojav neke prasilice, ki se je spustila iz svojih sivih planin, da bi pisala in ustvarjala po nareku svojega notranjega nagona. Zdi se mi, da je Arnič poln fantazije, misli v velikih obsejih, ob tem pa zna ob svoji sodobni orkestralni obleki trdoglavo ohranjati svojo osebno noto. Sicer pa moram priznati, da sem nocoj prvič doživel, da ob izvajanju nekega počasnega simfoničnega stavka — Adagia —, torej sredi simfonije, pride do takega izbruha navdušenja publike.“

Peta simfonijsa — Vojne vihere (1941) — je glede na značilni naslov tudi naravnana programsko. Šesto simfonijsa — Samorastnik (1950) — je prvič izvajal skladatelj sin Lovro Arnič leta 1971. Nesporo je avtobiografska, njenemu naslovu pa je botroval Prežihov Voranc. Sedma simfonijsa — Simfonijsa dela (1948) — doslej še ni bila javno izvajana. V osmi simfoniji — Na domači grudi (1951) — je skladatelj prisluhnil radostnim in bolestim utripom narave, deveta — Vojna in mir (1960) — pa ponazarja (po Arničevih besedah) vojno na-

poved, boj proti okupatorju in osvoboditev.

Izmed simfoničnih pesnitev so se najbolj uveljavile tele: Ples čarovnic (1936), Zapeljivec (1937), Pesem planin (1940), Gozdovi pojejo (1945), Povodni mož (1950) in Divja jaga (1965).

Poleg tega je napisal tudi nekaj koncertov in Uverturo h komični operi, ki je živo, lahkotno in neproblematično mladostno delo, ki je nastalo ob zaključku študija na Dunaju. Izvedeno je bilo že leta 1932 z orkestrom Novega dunajskega konservatorija, prva domača izvedba pa je bila pet let pozneje v Ljubljani. Arnič je skladal tudi filmsko glasbo.

Glede na to, da je najpomembnejši simfonik svojega časa in da je v svojo programsko glasbo, to je glasbo, ki sloni na književnih delih, upodabljačji umetnosti ali naravi, velikokrat vpletel motive iz domačega kraja in doline, ga seveda moramo pristeti med velike (in tudi zveste glede na to, da je živel največ v Ljubljani) Zgornjesavjince. Obenem pa je eden od največjih slovenskih skladateljev.

PETER WEISS